

Zdravíme paní
J. KLIMEŠOVOU,
Washington, D. C.

50 centů

TELEFONY:
(708) 749-1891
(708) 749-1898

6426 WEST
CERMAK ROAD
BERWYN, IL.
60402

(USPS 002670)

DENNÍ HLASÍTEL

THE OLDEST CZECHOSLOVAK DAILY NEWSPAPER IN THE FREE WORLD

Czechoslovak Daily Herald

VOL. XCVIV

SECOND CLASS
POSTAGE PAID AT
BERWYN, ILLINOIS

Established 1891

ČTVRTEK 16. SRPNA 1990 · Čís. 60

THURSDAY, AUGUST 16, 1990

Jordánci demonstrují v Amfagaq, Jordan; naléhají na Spojené státy, aby odešli ze Saudské Arábie. Společnost národů uvalila na Irak obchodní sankce v odvetu za okupaci Kuwaitu, nezačal ještě blokovat lodní zásilky do Iraku přes své území.

Irak může těžit z antisionizmu

(Výtah z článku stejného jména od Tonyho Horowitze, uveřejněného v The Wall Street Journal ze dne 9. srpna.

Přeložil a poznámkami opatřil Jaroslav Moudrý).

V prvé řadě je nutno již jednou zaujmout stanoviska k výrazům jako je semitizm, antisemitizm, sionizm a antisionizm. Není účelem této poznámky zabývat se vyčerpávajícím způsobem pravých významů zmíněných termínů, ale je třeba říci, alespoň stručně, co vlastně znamenají. Jinak nikdo z nás nebude vědět o čem mluví, jak je tomu ve vulgárně vzdělaném světě. Ti, kteří jsou nadáni tou vzácnou vlastností, že se vždy snaží nalézt to čemu nerozumí - a tak vznikla a tak také existuje věda, poznání pravdy - jistě mají tolik inteligence, aby si našli cestu do knihovny, kde pod příslušnými hesly najdou žádanou literaturu. Touto vlastností se vyznačují lidé ve věku deseti

Pokračování na straně 4

Náš zpravodaj z USA píše své postřehy z návštěvy Československa.

Uznání a obavy

Během mého měsíčního pobytu ve staré vlasti nejčastěji kladená otázka od mých přátel zde byla: jak zapůsobila na americkou veřejnost návštěva čs. prezidenta Václava Havla v USA? Jak zapůsobil jeho projev při slavnostním zasedání obou komor amerických zákonodárných shromáždění (Kongres a Parlament) na senátory a poslance a na americkou veřejnost vůbec? Odpověď je jednoznačně a stoprocentně pozitivní. Za svého mnohaletého pobytu ve Spojených státech, jsem viděl a slyšel mnoho projevů hostujících hlav států

Pokračování na straně 4

Československá invaze Benátek.

František Tomáš, Benátky

Od 1. července mohou jezdit českoslovenští občané mimo jiné bez viza do Rakouska, do Itálie, do Německa. Od 1. července prožívají romantické Benátky weekend co weekend československou invazí. Československé autobusy chrlí na onom velkém parkovišti, u něhož končí veškerý autoprovoz mířící do Benátek, tisíce našich turistů. A pak je vidíte pochodovat pěšky k hlavní zastávce, kde nastupují na loď, která je doveze na náměstí svatého Marka. To je pak zcela v rukou Čechů a Slováků. Ptal jsem se několika našich turistických průvodkyň a řady našich turistů, proč jsou právě Benátky u našich u takové oblíbené. Odpovědi byly identické: "Za 500 korun se podíváme na dva dny do nejkrásnějšího města v Evropě. Spíme v autobuse, ale to nevadí, ráno když dojedeme, tak si rádi protáhneme údy dlouhými

Pokračování na straně 2

Bushovi chybí Reaganovo přesvědčení.

Patrick Buchanan

Ředitel federálního rozpočtu Richard Darman se nyní přiznal, že se dopustil vážné chyby o výši schodku. Nyní varuje, že jestliže kongres odmítne dohodu na nutná snížení rozpočtu, 'naprosto neslýchaná velikost schodku leží před námi'. Se schodkem dosahujícím výše takřka 169 bilionů (miliard) dolarů a nutným snížením o 100 bilionu dolarů, aby bylo lze zachovat mandát a cíl Gramm-Rudmanova zákona, Darman maluje velmi živou scénu. Dopadne-li sekera Gramm-Rudmanova zákona, milion vojáků by mohlo být demobilizo-

Pokračování na straně 5

Zprávy ZE SVĚTA

PRAHA, Československo.

Brigida Volopichová stará 27 let, soudce okresního soudu v Plzni, byla formálně pokárána, neboť poškodila reputaci právního povolání. Účastnila se totiž první československé soutěže 'Miss Topless' (slečna s odkrytým vrškem?!). Událost byla vysílána na televizi. Mladá soudkyně se umístila na druhém místě. Je-li tato zpráva pravdivá, pak je jen důkazem, že v Československu nejsou žádní právníci a soudcové. Za normálních dob před druhou válkou, právník, který se chtěl stát soudcem, musel sloužit u soudu jakožto auskultant po dobu jedenácti let, než mohl být jmenován soudcem, tak jako právník, který se chtěl stát advokátem, musel sloužit u advokáta jakožto koncipient po dobu sedmi let, než byl připuštěn k advokátní zkoušce před advokátní komorou. Jde jen o další důkaz, že Československu chybějí celé generace odborníků. Tak si tam zvou Zappy a podobné nemyté a nečesané tuláky jako poradce.

PRETORIA, Jižní Afrika.

Soud Jižní Afriky odsoudil ochrannou osobní stráž Winnie Mandely, manželky Nelsona Mandely, k trestu smrti. Jak známo zavraždil v roce 1989 mladého černého aktivistu. Jerry Richardson byl členem klubu, který chránil paní Mandelovou. Místní státní zástupce se vyjádřil, že soudní přelíčení pomohlo k rozhodnutí, zda také paní Mandelová má být stíhána.

JERUZALEM, Izrael.

Jeruzalémská policie slíbila, že bude tvrdě zacházet s buřiči, kteří napadli velké množství Arabů, aby pomstili zabití dvou izraelských mladých děvčat. Násilí vypuklo a trvá po dobu tří dnů. Automobily Arabů byly v židovských západních částech města kamenovány. Nemocnice říkají, že asi 80 osob bylo zraněno.

Nejnovější rostoucí průmysl v Brazílii je těžba dřeva pod vodou. Edidarclo Ferreira da Silva, drží pilu, kterou podřezává stromy; sklízí dřevo z 2,000 čtverečných mil lesa, zatopeného vodou.

MOSKVA, SSSR.

Prezident Armenie, zatím ještě sovětské Armenie, Ter-Petrosyan oznámil, že Kreml souhlasí s jeho návrhem, aby Arméni sami odzbrojili tisíce svých paravojskových oddílů, které mají v republice, a že z těchto důvodů, Gorbačov nepošle do země sovětská vojska, jak zněl jeho rozkaz. Ter-Petrosyan také informoval národ, že je připraven vyjednat s Azerbajdžanem o sporná území.

LIMA, Peru.

V Peru vypukly nepokoje. Nový prezident Fujimori po dvou týdnech své vlády, zrušil vládní podpory, aby snížil vládní rozpočet a čelil 3.000 procentní roční inflaci (!). Ceny vyskočily o 300 procent a více. Program šetření vyvolal bouře, ve kterých vládní vojsko zastřelilo několik lidí. Otázka: Jak dlouhý život politiků může očekávat v Jižní Americe člověk, který si dovolí takovou věc, jako jsou omezení 'stylu' tamních obyvatel a jak dlouhý život fyzický může očekávat člověk, který je japonského původu, to znamená, že vypadá jinak než běžný Carlos? Někdo může považovat tuto hypotetickou otázku za otázku bigotní, ale je-li bigotní, pak společenské reality jsou také bigotní i když jsou zakrývány se zoufalou snahou o jejich vyvrácení ze strany pokrytců.

Československá invaze . . .

procházkami. Proč nejedeme třeba do Říma nebo do Florencie? To je všechno příliš drahé a nestačí se to o weekendu. V Benátkách máte Itálii v kostce. Nádherné stavby, umělecké památky, chrám sv. Marka, gondoly, romantika. 40 let jsme nikam nesměli, 40 let jsme byli zavřeni jako v žaláři. A tak se nedivte, že první krásné město, které si přeje našinec vidět na Západě - jsou Benátky. Inu, proti gustu žádný dišputát. Benátčané přijímají tu strašnou spoustu turistů z Československa se smíšenými pocity. Je to jako všude jinde na Západě, když Češi přijíždějí v houfech. Benátští obchodníci, kavárny a restaurace z návštěv našinců nic nemají. V Benátkách existuje přísný zákaz pikniku na veřejných prostranstvích nebo na ulicích. Benátští radní museli však tento zákaz na nějakou dobu odvolat, když se přesvědčili o mizérii československých turistů. Ti samozřejmě nemají mnoho valut. S těmi vystačí jen tak tak, že si mohou koupit jízdenku na loď. Ale už sotva to stačí na vstupné do muzea nebo do nějaké galerie, natož na šálek kávy, ačkoli v Itálii se vaří nejlepší káva světa. Naši turisté si vozí všechno s sebou: jídlo, nápoje v plechovkách nebo v lahvích, všechno. K našemu velikému štěstí sedí v benátské městské radě mnoho rozumných politiků (hlavně křesťansko-demokratických), kteří pochopili východoevropskou mizérii a zatím všechno trpí. Natrvalo to však nepůjde. Davy turistů z Československa, které přijíždějí hlavně o weekendech, to proto, že si nemusejí brát extra dovolenou, způsobují mnoho poruchovosti v dopravě. Tím trpí domácí, když jdou do práce a současný stav pak odrazuje ty turisty, kteří přivázejí do Benátek devizy. Je to smutné, když vidíte, že našinci jsou považováni za chudé příbuzné. Samozřejmě, že ještě dnes mohou počítat se soucitem a porozuměním Italů, ale natrvalo? Benátčané žijí především z turistiky a nebudou si moci natrvalo dovolit luxus vítat ve zdech svého města turisty, kteří přijeli jen na 'čumendu' a neutratí ani findu.

S československými turisty začínají mít některé západoevropské země potíže. Zaplat' Pánbůh - kriminální přestupky našich turistů v Itálii jsou nepatrné. Tady jsou spíše mnozí z nich okrádání o to poslední italskými chuligány. Horší je to v Rakousku, kde v některých místech mají Češi i Slováci pověst vykradačů bytů a podvodníků. Vstoupí-li do nějakého rakouského obchodu větší skupina Čechů, jejich majitelé hned zpozorní. Našinci kradou často jako straky. V rakouských vězeních sedí už desítky, ne-li stovky českých a slovenských zlodějů a zlodějíčků. Vykrádají byty, vykrádají auta a kradou v obchodech. Někteří policejní znalci tvrdí, že část pražského a bratislavského podsvětí přenesla svou činnost do Vídně. Také pražské prostitutky se přemísťují do rakouských měst, kde mohou své služby nabízet za tvrdé valuty.

To všechno dělá zlou krev. Ale rozhodně vina není v tom, jak se to někteří vychytralci snaží lidem namluvit, že prezident Havel vyhlásil loni amnestii i pro kriminální živly. Vina je v tom, co udělal komunismus z našeho lidu, jak ho zbavil morálky, jak otupil jeho citění. A nakonec i v tom, že nechal náš lid žít na úrovni obyvatelstva málo vyvinuté země. Tihle lidé, kteří tušili, ale neměli ponětí, jak bohatý je život na Západě, snadno propadají pokušení, když vidí, že v peněžence nemají tolik aby si mohli koupit, po čem touží. Inflace, zdražení, krádeže, to nejsou plody dnešní politiky, ale plody komunismu. A bude to ještě pěkně dlouho trvat než se naše národy opravdu vrátí k oné ctnosti, kterou tak propagoval zakladatel naší první Československé republiky: nebát se a nekrást.

Czechoslovak Daily Herald

DENNÍ HLASATEL

Established 1891

6426 W. CERMAK ROAD, BERWYN, ILL. 60402

TEL.: (708) 749-1891 and 749-1898

Second class postage paid at Berwyn, Illinois

Published Tuesdays, Thursdays and Sundays, except holidays

SUBSCRIPTION PRICES (CENY PŘEDPLATNÉHO):

UNITED STATES		CANADA (in US Dollars)	
Daily and Sundays (Denní a Nedělní)	Sunday Only (Nedělní pouze)	Daily and Sundays (Denní a Nedělní)	Sunday Only (Nedělní pouze)
3 months \$25.00	\$15.00	3 months \$ 35.00	\$18.00
6 months \$42.00	\$25.00	6 months \$ 55.00	\$30.00
12 months \$80.00	\$42.00	12 months \$100.00	\$52.00

Denní a Nedělní Hlasatel je otevřenou tribunou pro všechny čtenáře, bez rozdílu politické či spolkové příslušnosti a náboženského vyznání. Upozorňujeme, že redakce se nemusí vždycky s uveřejněnými články ztotožňovat. Redakce si vyhrazuje právo zkracovat zaslání články. Zaslání rukopisů se nevracejí. Za změnu adresy účtujeme \$3.00.

OVERSEAS in US Dollars

3 months \$ 38.00	\$22.00
6 months \$ 70.00	\$35.00
12 months \$125.00	\$65.00

Sovětská vláda porušila jednu z hlavních zásad marxizmu a socializmu vůbec: zrušila zákaz soukromého vlastnictví a oznámila, že dovolí jednotlivým občanům a skupinám, aby si založili malé podniky. Zatím ovšem jen malé, ale všechny velké podniky dneška vyrostly z těch malých, z operací jednoho muže, který měl visi schopnosti, chut' k práci a ovšem také to štěstí. Toto rozhodnutí je jedním z posledních tahů sovětské vlády jak zachránit zemi před hladem a krvavou revolucí. Velký Lenin se neobrátí ve svém hrobě na Krasnoj Plosčadi. Proč by se také obracel? Vždyt' tato 'nová' vymoženost není ničím novým, je to jen ta stará, Leninova NEP - Novaja Ekonomičeskaja Politika! Ten starý trik, který ve dvacátých letech zachránil na určitou dobu život Sovětského svazu, dnes Gorbáčovu zachraňuje jeho vlastní fyzický život.

Ellis Island bude příští měsíc znovu otevřen jako muzeum přistěhovalectví. Po renovaci, která trvala 8 let, ozdobná hlavní budova na Ellis Island v New York Harbor se má otevřít pod názvem Ellis Island Museum of Immigration.

MOSKVA, SSSR.

Nesporně jedna z největších událostí aero-kosmonautiky v dějinách lidstva, zapadla ve zprávách mluvených i tištěných: Její návrat sovětských kosmonautů zpět na matičku zemi. Jejich vesmírová stanice, zasazená do orbity země, s nákladem pokusných triadvaceti krystalů, které 'vyrostly ve vesmíru' a které mají být použity v polovodičích, byla zasažena technickými problémy, které ohrozovaly život obou členů posádky. Zásoba kyslíku byla již téměř vyčerpána. Bylo nutné, aby oprava platformy byla provedena zvenčí, to jest posádkou, která se pohybovala a pracovala ve volném vesmíru. Náhradní posádka přibyla do tohoto instrumentu před týdnem.

PEKING, Čína.

Čína prochází krizí svého nukleárního průmyslu. Tím není řečeno, že ostatní odvětví jen kvetou, jsou v podobné situaci, jako byl Sovětský svaz od svého založení a všechny společnosti, které si vsadily na komunistickou kartu. Ale čím větší národ tím větší setrvačnost režimu. Čínský nukleární průmysl ztrácí peníze a asi 40 tisíc jeho zaměstnanců nemá do čeho píchnout. Důvodem je stále ubývající počet objednávek. Potud zprávy čínského deníku. Vláda plánovala přeměnu programu nukleárního průmyslu, ale s vývojem situace na Středním východě, plány budou asi modifikovány. Čína byla po dlouhou dobu hlavním dodavatelem zakázaného vojenského ovoce arabským národům. Necht' prohlašují co chtějí, po všech těch zkušenostech si jistě najdou mezeru, aby mohli pokračovat ve svém dobrém obchodě se Středním východem. Není tam státu, Izrael nevyjímaje, který by se nezúčastnil na pašování zboží rýží počínaje a taktickými nukle-

árními zbraněmi konče. Saddam Hussein může v klidu přečkat dnešní bouři, může naopak posílit svou situaci osobní i arabskou a zvolit si svůj čas k pokračování staré politiky Saracenů.

BERLIN, Německo

Bylo trapným pocitem zejména pro ty, kteří osobně prožívali nadvládu nacistů, dívat se na vojska Sovětského svazu a většiny jeho satelitů, a na jejich parádní vojenské útvary, jak pochodují 'husím' krokem. Poprvé jsem viděl sovětský oddíl, který cvičil před prostranstvím našeho domu v Praze a nemohl jsem uvěřit svým očím. Později jsem dokonce viděl ve zprávách, jak tento znak nacistické úchylnosti a odkazu prušáctví se stal rutinou hradní stráže na Pražském hradě. Nakonec jsem měl z toho radost, neboť že nejen zesměšňovali sami sebe, ale podvědomě se přiznávali k svému příbuzenství s nacizmem. Nyní je této legraci konec. Dle zprávy tiskové agentie, ministr obrany východoněmecké vlády Rainer Eppelman, zrušil tuto památku na staré Prusko, Třetí Říši a Sovětský svaz.

BONN, Německo.

Po dlouhých vyjednáváních mezi západoněmeckým kancléřem Kohlem a východoněmeckým ministerským předsedou de Maizierem o definitivním datu sjednocení Německa, bylo nyní rozhodnuto: Tato historická událost, která byla ovšem uvedena v život celní, peněžní a obchodní dohodou, má se stát dne 2. prosince t. r. Bývalé Východní Německo bude daleko št'astnější než jeho bývalí satelitní soudruzi: Bonnské Německo má zásobu tvrdé valuty a hlavně dovede si ji vydělat. Ve zjevné krizi pohonných látek, které značně omezí nejen hospodářskou, ale jakkukoliv činnost celé Evropy, bývalé 'Východní

Německo bude sto alespoň dýchat, zatím co na ty druhé čeká hlad.

MONROVIA, Liberie.

Vláda Liberie obžalovala námořní pěchotu Spojených států z útoku na opevněnou vládní budovu, ve které se skrývá prezident Doe. Vojenská helikoptera námořní pěchoty měla údajně ostřelovat sídlo prezidenta. Tamní vláda prohlásila událost za pokus vraždy. Možná, že to bylo pouze cvičení na Bagdad. Doe je představitelem legitimní vlády a to ještě volené!

ZPRÁVY ZE SVĚTA

NEW YORK, N. Y.

Koncem týdne první místo zpráv čelných televizních společností zaujímají dojemné a roztahované zprávy o osudu Američanů v Kuwaitu, Saudské Arabii a v Iraku. Za prvé vím z vlastní ruky, že kdo šel pracovat do těchto zemí, hlavně ovšem do Kuwaitu a Saudské Arabie, dostal jen za podpis jednorocní smlouvy 50 tisíc dolarů. Již před lety mnoho aspirantů na tamní postavení odmítlo nabídky, neboť bezpečnost v těchto zemích nebyla tak ujist'ující a vojenský konflikt byl vždy za dveřmi.

Nelze logicky přijmout tézi o 'rukojmích', neboť to je právě ta situace, a jediná situace, která by mohla opravdu poškodit Irak. Nelze věřit, že Saddam Husein by byl tak naivní. Vždyt' na to vláda Spojených států jen čeká! Toto rozšiřování paniky má svůj význam: jednak je nutno odvrátit pozornost od problematiky 'legitimity' vlády v Kuwaitu a pak od problémů vnitropolitických, které se ve Spojených státech hromadí den ze dne.

Američtí vědci změřili jádro zeměkoule

Uvnitř naší planety, v hloubce asi 3 tisíc kilometrů, se skrývají obří hory a údolí z roztaveného kamene. Geofyzici technických univerzit v Kalifornii a Massachusetts ve spolupráci s kolegy z Harvardské univerzity změřili lůno zeměkoule metodou takzvané seismické tomografie. Dali komputeru údaje o tlakové vlně vyvolané zemětřesením, která v sedmdesátých letech proběhla celou naší planetou. Hory a údolí, které při tom objevili, povstaly pohyby hraniční vrstvy mezi tekutým jádrem Země a jejím pevným obalem.

Naměřili deset kilometrů vysokou a deset tisíc kilometrů širokou velehoru a stejně hluboké a široké údolí. Tento americký objev možná vysvětlí určité nepravidelnosti v rychlosti rotace zeměkoule, jejichž příčinou by mohlo být nepravidelné tření tekutého jádra s pevným pláštěm zeměkoule.

(Das Beste, VI. 88)

Znamení doby

Rada těch, kteří si chtějí koupit hamburger u McDonald's v Moskvě je delší než řada těch, kteří čekají, aby shlédli mrtvolu Lenina v jeho hrobce. Trvá prý to až 4 hodiny dostat se k hamburgerům.

(Hendrik Hertzberg, Moscow Diarist)

POTREBUJETE
koupit, prodat, pronajmout,
hledáte či nabízíte zaměstnání?
Hledáte seznámení?
Volejte přímo naše. odd.
MALÝ OZNAMOVATEL
Classified
749-1891 nebo 749-1898

let, či ve věku rannějším kladením otázek svým rodičům. Prostě na pozvání pravdy čtení 'večerníčku' nestačí. A tož zde je několik vět vysvětlení, co pod výše zmíněnými výrazy myslíme, spolu s uvedením některých pramenů, kde lze nalézt opět jiné a další prameny atd., až dojdeme k tomu co je pravda, co je domněnka, co je fikce a co je pouhá demagogie a lež.

Pojem 'Sionista' je politickým výrazem snah o uskutečnění některých pověr a prorocství židovského náboženství. Jedním z nich je, že až bude opět obnoven chrám krále Šalamouna až židé budou mít opět svou vlastní zemi, čili až z židů se stanou Židé, že pak přijde Mesiáš a národ vyvolený bude spasen.

Slovo 'semitský' se vztahuje či ustavuje větve rodiny, afro-asijských jazyků, jež zahrnují hebrejštinu, aramaické, arabské a habešské jazyky. 'Semita' je člen každého rodu pocházejícího od Šema, syna Noe a také ovšem člena každé skupiny lidí jiho-západní Asie, nyní hlavně představované židy a Araby, ale v antické době také Babyloňany, Asyřany, Arammejskými, Kanaity, Feničany a pod. 'Semitizm' referuje hlavně k příslušníkům těchto starých národů, jejich charakterů a kvalitám. Je však vulgárně užíván pro označení kladného postoje k židům a Židům.

'Antisemitizm je ovšem pravým opakem shora uvedených termínů, ale vzdělaný člověk neví co mu kdo povídá, užívá-li těchto výrazů a není dobře možno zeptat se, 'pane co tím myslíte? Mluvíme o Arabech a Židech či jen o židech a Židech?'

V této souvislosti snížíme se arbitrárně k vulgárnímu významu slova antisemitizm, jakožto výrazu, který vyjadřuje negativní postoj k židům či Židům. Zde je nutno poznamenat, že jisté kruhy reprezentované Sionisty, mají rády tento výraz, neboť je osvědčenou zbraní k označení 'zpátečníků'. Jak nám klasicky ukázal pan Goebles a jeho žáci, vyznávači moderního komunizmu, hodit na někoho osvědčeně uznávanou špinu bývá velmi účinnou taktikou, neboť špína se těžce umývá a hlavně, lidé se nezajímají, byl-li člověk očištěn. 'Každý je neviný pokud nebyl dokázán opak' je jen prázdnou frází - Bohužel. Ještě několik poznámek k osvětlení nomenklatury.

'K prvnímu střetnutí mezi Semity a příslušníky druhých skupin národů došlo v městských královstvích jako byl Kiš, asi 4500 před Kristem a Ur, asi 3500 let před Kristem. Od té doby táhne se krvavé téma historie Blízkého východu. Od semitické nadvlády Kiše a vítězství semitského krále Sargona I. a Hammurabiho, přes vyvrácení Babylonu 'arijskými' generály Cyrem a Alexandrem v šestém a čtvrtém století před Kristem. Pokračováním byl konflikt Křižáků a Saracenů o Svatý hrob a mezinárodní obchod až k námaze Britské vlády, aby dominovala a usmířila rozdělené Semity dnešního Blízkého východu' (volně dle 'The Story of Civilization' díl I., 'Our Oriental Heritage' od W. Duranta str. č.120). 'Pokusíme-li se zmírnit pomatení jazyků na Blízkém východě rozeznáváním lidí severních oblastí jakožto Indo-Evropany, a lidí střední a jižní části od Asyrie až po Arabii jakožto národy semitické, máme mít vždy na paměti, že skutečnost není nikdy tak jasná ve svých rozdílech, jako jsou škatulky, do kterých si je vložíme, abychom je mohli pohodlně třídít a s nimi zacházet'. (Ibid. str. 290).

'... Studnicí a kolébkou Semitů byla Arabie...' (Ibid. str. . 291)

'...Hittité patřili mezi nejmocnější a nejcivilizovanější ze všech ranních Indo-Evropanů... Pro pohodlí byli (a stále jsou) zvaní Ariji. . . a zdá se, že se smíchali se starými Hebrejci tak intimně, že jim dali i jejich orlí nos. Tento hebrejský rys musí být dnes považován čistě za 'arijský...' (Ibid. str. 287).

A tak to, co dnes vidíme, jsou pouze zůstatky zápasu trvajícího šest tisíc let, a co zůstalo, jsou platonické a sentimentální vzpomínky na pohádky, které se chýlí ke svému konci, ale pro které někteří lidé jsou ochotni se stále prát, utiskovat druhé, lhát a vraždit. Ahasver a nomad nemá země, jen její představu. Nepromění-li ji ve skutečnost pak zahyne, jako každý nomád v historii. A to se týká také českého člověka v zahraničí. Jak to napsal Viktor Dyk: 'opustíš-li mne nezahynu. Opustíš-li mě, zahyneš!'

A tak zde jsou výňatky z výše citovaného článku pana Horwitze:

Tony Horwitz píše z Jeruzaléma o tamních názorech na nynější konflikt. Je uznáváno, že Saddam Hussein je mocným nepřítelem Západu a že vše vsadil na jednu kartu. Izraelský analyista nevěří, že Hussein vyklidí Kuwait, naopak má za to, že Irak pod jeho vedením vystupňuje svou přítomnou činnost a že Izrael je velkou částí jeho cílů. Důvodem, proč je tak mnoho v sázce, říká Amatzia Baram, profesor univerzity v Haifě a expert na Irak, je, že Husseinova vláda je založena na 'hayba', což je arabské slovo, ve kterém je smíchán teror a ctihodnost. To znamená, že jestliže jednou jeho svatozář je ztracena, může být lehce shozen svým rivalem ze svého všemocného postavení, či dokonce, že lidé v ulicích mohou se proti němu vzbouřit. Pan Baram dále říká, že Saddam Hussein také povzbudil odpor svých arabských sousedů tím, že vložil do svého prohlášení o aneksi Kuwaitu také záležitost Palestiňanů s naznačením, že Kuwait je

zastávkou na cestě k osvobození Jeruzaléma. 'Saddam jde přes hlavy arabských vůdců a odvolává se přímo k masam', podotýká Baram. Křehké vlády se silně antisionistickou tradicí, jako je Saudská Arabie, mohou donutit vládce, aby naléhali na Západ a žádali jej k uvolnění represálií proti Iraku. Dle vojenských zdrojů v Jeruzalémě 'Jednoho, koho Arabové stále více nenávidí než Saddama, je Izrael' . . .

. . . Politikou rozdělení bohatství získaného v Kuwaitu, může získat takové přátele, kteří toho mnoho nemají, jako je například Egypt, ale současně může nabádat Syrii a Saudskou Arabii, aby Egyptu oponovaly. . . Až potud několik výňatků z článku Tonyho Horwitze. K tomu dlužno dodat, že Izrael je dalším krokem Husseina. Na této politice je schopen sjednotit všechny Araby a Západ je vyřízen. Není moci, není síly a není ani vůle, jakmile svět vystrízliví z dnešní historie, aby někdo mohl zastavit Husseina. Jen on sám musí znát své meze. Je to opět koncept zahraniční politiky Spojených států, lze-li vůbec o nějakém konceptu mluvit, která opět vyloženě spackala Střední východ, jako tak učinila se světem po druhé světové válce, s Korei, Vietnamem, Kubou, Afrikou a Jižní Afrikou a především se Sovětským svazem, který mohl být již dávno na hrbítové historie, nebýt amerických 'businessmanů', kteří od konce první světové války udržovali jej v chodu. Jména jsou známá. V čele stojí pan Armand Hammer. Z obchodu prý krev neteče. To uvidíme na Středním Východě.

Uznání a obavy . . .

(přednášejí se rozhlasem i televizí) promluvit k společnému zasedání obou komor, ale to, co jsem spolu s miliony ostatních viděl a slyšel jsem nezažil nikdy! Většinou jsme svědky občasných zdvořilostních potlesků, ale aby senátoři a poslanci několikrát projev hostující hlavy státu přerušili povstáním (což je největší možná pocta v USA) a nekonečnými ovacemi, to jsem vskutku nikdy neviděl a nezažil! Žurnalističtí veteráni tvrdili, že v tak mohutném rozsahu se to naposled stalo při návštěvě britského ministerského předsedy Winstona Churchilla v době druhé světové války. Při projevu pana prezidenta Havla dokonce někteří senátoři a poslanci dojetím plakali!

Široká americká veřejnost, která většinou sledovala celou událost v přímém přenosu kabelové televize, reagovala podobně. Návštěva pana prezidenta Havla v USA a vůbec veškeré události v Československu po 17. listopadu 1989 (po 6 týdnu bylo Československo denně hodiny na americké televizi - listopad, prosinec 1989) způsobily, že Československo je země vážená a známá v USA, jako snad nikdy. Doby, kdy si průměrný Američan pletl Československo s Jugoslávií, patří nenávratně minulosti. Dříve bylo běžné slyšet od Američana i značně vzdělaného (po dotazu odkud pocházíte): A, vy jste z Československa, tam je krásně, kdysi jsem byl na dovolené v Dubrovniku. . . atd. Nyní, když řeknete v USA, že pocházíte z Československa, tak se vám i od běžného občana USA dostane slova uznání a blahopřání, že jste z této země!

Během své návštěvy staré vlasti jsem byl také často dotazován, co si myslím o situaci v ČSFR a jak brzy si myslím, že se hospodářská situace změní k lepšímu. Odpověď na to je komplexní a vymyká se omezenému místu tohoto týdeníku. Řeknu zatím jeden postřeh: šest let jsem žil v Austrálii a 34 let žiji v USA. Za celou dobu těch dlouhých 40 let jsem neviděl v těchto zemích ani jednou v obchodech nebo podniku na dveřích ceduli: Inventura nebo Pro nemoc zavřeno! Zde to vidím na každém kroku. To je jedna z mnoha věcí a snad zdánlivě maličkostí, ale můj osobní názor je, že pokud tyto cedulky budou v Československu viset na dveřích, mnoho se nezmění!

Miroslav Zvara, Chicago (přechodně Plzeň).
Západočeský Kurýr.

Pomozte nám rozšířit okruh předplatitelů!

SINCE 1921... First National Bank of Cicero

Provádí bankovní služby
veřejnosti.

Základ spolehlivé společnosti

6000 West Cermak Road.
2500 South Cicero Ave.

Cicero Illinois 60650 Phone 780-5000 Member FDIC

váno, následovalo by odložení kontrolorů letecké dopravy, což by mělo za následek zpoždění o 600 procent; 200 tisíc dětiček by bylo vyhozeno z programu zvaného 'Hlavní začátek' atd. 'Krise je opravdová', zní ohlasem Leon Panetta, který je předsedou rozpočtového výboru Domu zástupců. 'Tato čísla by měla uhodit Bílý dům, kongres a schůzku (kongresu s výkonnou mocí) jako požárový poplach o půlnoci'. Tak dobře Leone, odpusť mi, ale myslím, že budu spát během toho jistého cvičení hasičů, ovšem s Tvým dovolením. Po Darmanově a Panettově tiskové konferenci, nenastala žádná panika na finančních trzích, žádná se neudála na ulicích, žádná nevznikla na vrchu Kapitolu. Každý má pocit, že je svědkem záhady. Velká hra s rozpočtem jest téměř u konce a Bílý dům ji prohrál.

Pan Bush pozbyl své hlavní trumfové karty, když se vzdal a souhlasil s novými daněmi a řekl, že nemůže čelit Gramm-Rudmanově sekeře; bylo by to velmi bolestné. Odtud pan Darman a tajemník pokladu Nick Brady souhlasili, že posunou zamýšlený cíl G-R a že je nutné snížení pouze o 50 na 55 bilionů dolarů. Tím Bílý dům přijímá nutné následky a sice, že 'snížení' bude nahrazeno novými daněmi. Na vrcholku Kapitolu se ochladilo; signál na znamení utrácení má zelenou. Dle zástupce Phila Crana (rep. z Illinois), Dům pracuje na zvýšení rozpočtu 10-20 procent ve prospěch takřka každého domácího vládního odvětví. V den, kdy Darmanovo varování se objevilo na prvních stránkách tisku, dozvěděli jsme se, že senát pracuje na zákonu, který má o 5 bilionů dolarů přesahovat 54 bilionový návrh administrace na zamýšlená vydání v příštích pěti letech. To je pozoruhodné. Jak James Bovard z Catova institutu a autor 'Farm Fiasco (zemědělské fiasco) píše, že zatímco průměrný příjem američanů je \$38.742, průměrný příjem našich zemědělců, kteří se věnují plný čas svému zaměstnání, je \$168.000. Tedy ve skutečnosti průměrný americký zemědělec je nyní milionářem. Ale vzdor tomu stále platíme každý rok za to, aby 60 milionů akrů nebylo obděláváno - hodnota a velikost rovnající se zavření všech zemědělských podniků v Kalifornii, Koloradu, Kentucky, Louisianě, Montaně a Wisconsinu.

Vezměme v úvahu Ministerstvo staveb a městského vývoje, (Department of Housing and Urban Development - HUD) klenot 'Velké společnosti' LBJ (Lyndon Baines Johnsona). Na druhý den po té, co pan Bush se vrátil k svému slibu 'žádné daně', senát odhlasoval v poměru 96-1 zákon, který zvyšuje výlohy HUD z 14.5 bilionů dolarů proponovaných v tomto roce, na 18.1 bilionů v příštím roce a na 21 bilionů v roce 1993. To jest ve skutečnosti padesáti procentní přírůstek v době čtyř let. Dále, dle Phil Crana, Dům se pokouší zvýšit rozpočet pro HUD až na 25 bilionů - v příštím roce. Jsou-li Američané cyničtí, pak mají na to plné právo. Každým rokem hospodářství Spojených států vytvoří 80 bilionů nových daňových příjmů pro federální vládu. Tato nezměrná nádržka nových peněz, spolu s mírným snížením výdajů v obraně, zahraniční pomoci a podporách zemědělství, a také současné zastavení sociálních výdajů, zaručovaly by snižující se spirálu federálních výdajů jakožto část GNP (General National Product - Všeobecná národní výroba) - do té doby, než federální rozpočet bude vyrovnán, pod 20 procent GNP. Bylo to úspěšné v Reaganově době; mohlo by to být úspěšné i nyní. Ale nyní, zdá se, že se nám to nepovede. Důvodem k tomu, jak píše Tom Bethel v srpnovém čísle 'American Spectator', není nedostatek odvahy přesvědčení George Bushe. Ukázal odvahu po celou dobu svého života, od té doby, co jako mladík vstoupil dobrovolně do služby jako stíhač. Důvodem je, že George Bush postrádá konzervativního přesvědčení. Prostě nesdílí reaganitskou víru, která řešila konflikty osmdesátých let. Bush je typ republikána, který dává přednost 'velké' vládě, cítí se být s ní pohodlným a rád vládne. Po celém tomto městě (Washington D. C.), republikáni obdrželi poselství od svého šéfa: přisvojte si oblek domorodců, naučte se dialektu domorodců, adoptujte zvyky domorodců a dojděte k poznání o sladkosti úvodníků, které vás hladí proto, že máte 'vyvinuté společenské svědomí'. A to vše eliminuje konzervativce. Jsme jako jezdcí na pláni, kteří se vzbudí jednoho dne ráno a zjistí, že stanují v prostředku indiánského území; co více, zdá se že vůdce, který nás sem zavedl, je v daleko přátelštějším poměru s našimi nepřáteli, než s námi. Dokonce i republikánští členové Domu cítí, co se děje. Jak se jeden liberální demokrat vyjádřil: 'Bílý dům neužívá těchto chlapců; pracuje kolem nich'.

V přítomné době máme ve vládě Washingtonu dvě strany. Obě souhlasí s větším utrácením a vyššími daněmi; nesouhlasí však v otázce, jak daleko a jak rychle se má jít. Žádná ze stran v národním hlavním městě nemá plánu na snížení daní a výloh; žádná není nakloněna odstranění zahraniční pomoci a subvencí v zemědělství; nikdo nechce snížení počtu ministerstev vlády; nikdo ani nemyslí o zrušení 'veřejné dobro konajícího' státu.

Jaká je dnes role pro konzervativce? Tož přišel čas, aby se začla hrát tvrdá hra s Bílým domem a s demokraty. V první řadě podívejme se realisticky tvrdě na Gramm-Rudman (zákon); vsad'te federální utrácení do ironické rovnice; Výdaje se rovnají projektovanému

Smíšené pocity

Zítřejší odjíždím z měsíční návštěvy staré vlasti zpět do USA naplněn smíšenými pocity. Některé jsou dobré (např. pěkné výsledky svobodných voleb); jiné jsou takové, že pomyslení, že zítřejší budu opět v zemi, kde je většina každodenních věcí 'normální', je potěšující. Co myslím pod slovem 'normální', vysvětlím několika příklady které my, lidé ze Západu pokládáme za zcela nepřírozené a podivuhodné.

Koupil jsem si zde v cukrárně dva zákusky se šlehačkou a po příchodu domů (asi za 5 minut) jsem zjistil, že je šlehačka zkyslá. Ihned jsem to odnesl zpět a k mému údivu mi prodavačka - místo vrácení peněz a omluvy - vynadala. Neměl jsem to prý nechat zkysnout a jak si vůbec mohu myslet že za věc, kterou jednou prodala, by měla vrátit peníze?! Normální reakce - alespoň v USA - je, že se prodavač či majitel obchodu plný rozpaků omluví, zboží vymění nebo vrátí peníze. Koneckonců - v USA, když jdete něco vrátit, není třeba uvádět důvody; řeknete jen stručně: Nejsem spokojen! Také většina obchodů, malých či velkých, má na dveřích reklamu 'Nejste-li spokojen, zboží vyměníme nebo vrátíme peníze!' Opět jeden příklad pro představu. Moje manželka nosila nové boty tři týdny a stále ji něco tlačilo do paty (jako vylézající hřebíček); šla tedy boty vrátit. Prodavač ji okamžitě vrátil peníze - s omluvou! Čtenář zde jistě namítne: jak je to možné, vrátit obnošené boty, ty se přeci nedají prodat jako nové. To je pravda, ale pouze v monopolním systému. V USA je obchodník vrátí velkovýrobci (nemá tedy žádnou ztrátu) a ten se pln strachu omluví; hrozí mu riziko, že maloobchodník začne zboží objednávat u konkurenta. Proto je tak důležitá absolutní privatizace všech služeb! Čím více konkurence, tím lépe pro spotřebitele.

Naivně jsem se domníval, že je zde možné dát si narychlo vyvolat barevný film. V USA vyvolají barevný film a udělají fotografie do 24 hodin - se zárukou. Přáním každého zákazníka je, aby to nestihli (což se někdy stane). V takovém případě totiž obchodník sám sebe pokutuje: to znamená, že vše je zdarma a zákazník navíc dostane film stejného druhu a značky, jaký si dal vyvolat. Pokud by některý obchod nenabídl podobné služby a záruky, dlouho by se neudržel, neměl by zákazníky. . .

Dalším zlozvykem v této zemi je, že si prodavači a prodavačky vyřizují své, osobní věci přednostně před obsluhou zákazníka! Nejednou se mi stalo, že obsluhující telefonovala se svým přítelem či rodinnými příslušníky, (což je zjevné z hovoru) a my, zákazníci, jsme museli ponížene čekat než se nás milostivě uráčila obsloužit. Pocity ponížení a přehlížení, které jsem v podobných situacích prožíval, jsou těžko popsatelné. Mohu s určitostí říci, že by v USA neobstál takový zaměstnanec ani minutu, protože takové chování by žádný majitel obchodu absolutně netrpěl. Vyřizování osobních věcí v pracovní době je v USA naprosto nemyslitelné! Zde v Československu však hraje velkou roli monopol, který takový šlendrián umožňuje, a také plná zaměstnanost či dokonce nedostatek pracovních sil, což vede zaměstnance k pocitu nenahraditelnosti. Menší nezaměstnanost by mohla přispět k 'ozdravení služeb' a pracovníci by si více vážili své práce a lépe by ji vykonávali.

Miroslav Zvara, USA
Západočeský Kurýr 12. července 1990

výnosu daní, plus schodek, plus 10 bilionů dolarů. Za druhé, sleduj svůj instinkt a hlasuj 'ne' na každou novou daň! Nebot' bez nových daní utrácení (výlohy) jsou sto růst pouze do té míry, než kongres zvýší cíl schodku. Je lepší, když zvýší onen cíl na 75 bilionů, než kdyby zvýšili jej pouze na 50 bilionů a obdrželi 25 bilionů v nových příjmech z daní. Jinak řečeno, krizí Ameriky není výše schodku, ale její velikost vlády.
Přel.: J. M.

(Conservative Chronicle ze dne 1. srpna 1990, str. č. 1)

Navštivte Sokolský piknik.

Chicagoland Sokol Building Association Vás srdečně zve na výroční piknik, který pořádá v neděli 19. srpna 1990 v National Grove č. 4, na 27 ulici a Desplaines Ave. v North Riverside, IL.

K tanci i poslechu bude vyhrávat populární hudba Concertina Club. O pohoštění a občerstvení bude dobře postaráno. Budou opět výborné bramboráky, párky a klobásy a hojnost domácího pečiva ke kávě. Jako každým rokem i letos bude tradiční tombola, kde můžete vyhrát hotově 300,- 200,- 100,- 75,- 50,- 25,- či 10,- dolarů. Výherní listky si můžete zakoupit ještě na pikniku. Tah tomboly bude ve 4 hod. odpoledne. Také žádáme členy Sokola a přátele, aby přispěli k dobrému výsledku pikniku darováním pečiva.

Přijďte užít příjemné nedělní odpoledne v přátelském sokolském prostředí a podpořit ušlechtilé úsilí vystavět novou Sokolskou budovu v západních předměstích. Výtěžek pikniku je ve prospěch stavebního fondu.

V neděli 19. srpna všichni na Sokolský piknik.

HUMOR Z PRAHY

Hlavní prodavač třešniček, soudruh Mohorita, letěl privátním letadlem z Prahy do Brna. Spolu s ním ještě cestovali jeden důchodce a jeden student. Někde nad Českomoravskou vysočinou vrazí zděšený pilot do kabiny pro cestující a sdělí jim: Naše letadlo se zřítí, nemohu nic dělat. Ale mám tu jen tři padáky, jeden si беру já a o ty dva zbylé se vy podělte. Otevře dvířka a hup, vyskočí. Mohorita řekne: Se mnou stojí a padá poslední naděje Komunistické strany. Já se musím zachránit pro blaho všech v nás ještě doufajících soudruhů! Veme padák a hup, vyskočí z letadla. Důchodce se podívá na studenta a říká: Víš co mladej, já mám za sebou už celý život, ty máš život ještě před sebou. Vem si padák a skoč. Já tady zůstanu. Student se zasměje a říká: To by se vám tak šiklo. Ale my přežijeme oba. Poslední naděje strany vyskočila totiž s mým batohem.

Na Slovensku začnou teď údajně vyrábět osobní automobily ve dvou řadách. Jedna řada se bude jmenovat -Škoda slov- a druhý automobil se bude vyrábět v kooperaci pod značkou: Čalfa-Romeo.

Znáte ten rozdíl mezi normální revolucí a revolucí sametovou? No, normální revoluce, to je zub za zub a oko za oko. Sametová revoluce - to je zoubček za zoubček a vočíčko za vočíčko!

F. T.

VÁCLAV BENEŠ
TŘEBÍZSKÝ

královna Dagmar

A když ráno vycházelo slunce a zasněžený kraj zatřpytil se milióny a milióny perel, táhly k Vyšehradu nepřehledné řady vojsk za vzorného pořádku, v čele Přemysl s Vladislavem a kolem nich i za nimi přední páni čeští, kteří do věčerjaška se ještě vespolek stranili...

Pražští měšťané, vyhlédající okny, protírali si oči, nemohouce, co viděli, ani pochopit... Přemysl ruku v ruce s Vladislavem... Tot jako by zátrak se byl stal... Oba vedle sebe zůstat nemohou... Jak to asi dopadne?

Ale ještě téhož dne se přesvědčili, jak všechno dopadne, a již zitrkem byl Přemysl obvyklým způsobem nastolen... Jen jim nechtělo z hlav, že vjížděl do města, jako by byl z vojvodské čeledi nejposlednější. Tak chudičce vypraven, přílba s rezavými skvrnami, bez chochołu, krzno přihnědí, bez nejmenší ozdůbky, meč v prostinké pochvě na tmavém, obyčejném řemeni, vraník zcela bez pokrývky... Nikdo se ani nepamatoval, aby takhle vjížděl do Prahy nějaký Přemyslovec, a nikomu ani nešlo na rozum, že by takhle mohl vjet do Prahy sám vojvoda... Co asi v cizině musel vytrpět, když i oděv jeho tak sešel! Co asi paní jeho? - Kde děti jeho? ... Ani slechu nikde o nich! - Jako by ani živý nebyly! - Kdo by byl ještě předevčírem řekl, že dnes vjede do Prahy, zítra že usedne na trůn, bratr jeho že mu ve všem, tak zcela ve všem ustoupí. A přece to pravda pravdovitá!

Dobře - velmi dobře propověděl onen dědeček: „Dějí se divné věci - divné, milé děti - svatí patronové naši jdou se na nás podívat!“

A stálo již za to, aby se byli přišli podívat i staří předkové, již dávno ztuhlí, jak vypadá srdečný rodných bratří smír, o němž nemívají za svého života ani ponětí, zvláště ti, o nichž takto napsal letopisec pro výstrahu i na paměť všem časům budoucím: „Co se divíme, jestliže pro jeden zločin synů Pelejevých slunce zakrylo a zastínilo své paprsky nad městem Argosem, když mezi těmito hrady vedle sebe stojícími* tolik horších spácháno jest zločinů. Neb ukrotněji se děje ve válce občanské, kdež syn otce cimbálem a otec syna vybízí setkat se souborem; jiný vyzývá svého rodného bratra k pútcce, jiný bratra jako nepřitele zajatého váže a obírá, jiný svého příbuzného zabíjí, jiný přítele jako nepřitele usmrcuje, všude zločin nelidský se páše...“

A když oba bratři stanuli na Hradčanech a s koni seskočili, zaměřili nejprve do svatovítského chrámu, v chrámě k svatovítskému hrobu, oba své meče vytasili, křížem nad hrobem položili, poklekli a věčnou věrnost si přísahali...

Čeští páni pohnutím neviděli a neviděli; jen si také pravice tiskli ještě jednou, jak mohli nejsrdečněji... Starý Černín podal ruku i Smečenskému Bořitovi a Měškovi z Peruce šeptaje: „Byli jsme nepřáteli; buďme zase dobří!“ A Smečenský s Peruckým vráskovitou ruku Drslavovu ani ze svých pravic nechtěli pustit, oba najednou toto mluvíce: „Už jsme si dávno na to mysleli; ale neodvázili jsme se, abys nás neodbyl!“ A přidružili se k oběma i Bavor Strakonický s Ratmírem z Krasíkova...

Když Přemysl s Vladislavem ještě tak u hrobu svatého Václava klečeli, ozvaly se chrámovou dlažbou pádné kroky, zvonily ostruhy, ocel o čtverhranné kameny řinčela a chrámem rozléhal se hlas, deroucí se tak z útroby věčné, poctivé duše české: „Však jsem to tušil - však jsem to napřed věděl - že to takhle dopadne... Budíž za to veleben a chválen na věky věkův milý Pán Bůh náš!“

Přichozí ve vysokých jezdeckých botách s těžkou žízou na těle, s jíním na bílých knížkách a u boku s mečem na dvě ruce byl pan Petr, župan na Dřevíči, jenž uhnal koně, nesa do Prahy knížeti Vladislavovi novinu, že prý se vrátil Přemysl a aby byl pamětliv slibů svých, jimiž se tolikrát na Dřevíči svému „věz-

niteli“ dosvědčoval, i upřímné, nezištné a obětavé lásky bratrské.

XI Na Malchově chystali se k svátkům vánočním. Paní Adlěta však zamyšlenější a zamyšlenější. Sedne do židlice, zahledí se mlčky před sebe, zraky se kalí - kalí, až v nich plno mlh jako venku pod širým nebem, vstane, zajde k oknu, zadívá se do zasněženého kraje a v obličejí výraz tlumeného žalu zřejmější a zřejmější...

Přemyslovo poselstvo, že se jeho jízda do Čech potkala se zdárným výsledkem a jež by je zvalo do vlasti, nepřichází... Nikde ani slechu o tom, jak a co po Čechách. Dojel-li šťastně do rodné země? Nepadl-li cestou svým nepřítelům do rukou? A nezná se k nim ani bratr markrabě, jako by pro něho opravdu sestry nebylo...

Paní Adlěta, zdálo se, že nějak schází, že se na bílém čele jejím jeví již vráska a že tmavým vlasem tu a tam i stříbrná nitka probleskuje.

Jitruška také jako by byla v Bukovsku mladou duší pod rupy nechala, kde všechno sněhem zaváto a kudy jen krahulík přeletí - ten, o němž řekl vlčevce, že to duše Niklotova. Tak jí neustále tkví na mysli, že bude mladou vdovou a že snad si kolem skrání bude muset znovu ovinout, až se příštím jarem lípy rozčelena, věnce z listů jejich.

Zadumán nezvykle i starosta Ljudevit a matka Živena si potají přečasto oči utírá zástěrou. Tak se jim to štěstí náhle rozplynulo a pod ustaralé hlavy jejich vdírala se nezbytněji a nezbytněji otázka: „Proč?“

Soběhrd s Vladislavem ukracují si chvíli lovem den ode dne, ať pohoda jakákoliv. A luky jako by ztrácely pružnosti a stěly jako by větrem zaneseny vždycky skoro mimo cíl. Pokaždé se hnedle vracívají s prázdnými rukama... A letí nad nimi krkavec zcela nížounko, div že se perutěmi jejich tváří nedotýká, a když po něm zaměří, prodere se jeho zobanem skřek, jako by se jim vysmíval, a šipý nedaleko do země se ryjou...

„Přepodivný kraj... Nechtěl bych v něm umírat, nerad bych v něm složil kosti své... Tak mi tu ulhá na hrud' den ode dne dusivější tíže...“

„A což mně, brachu?“

Soběhrd bere potom za ruku svého druha, kněžice Vratislava, a zadívá se v jeho obličej, až Přemyslovci tímhle pohledem kolem duše úzko... - „Všecko se ještě může pro tebe k dobru obrátit...“

„Jen za jediné podmínky!“

Soběhrd tato slova ze sebe vyhrkl a tak se zdálo, jako by se jimi neví jak byl unavil.

„A za které?“

„Chceš to opravdu vědět?“

„Ještě mi, Soběhrde, nedůvěřuješ - A přece mohl ses již o upřímnosti mé přesvědčit nejednou!“

„Týká se tebe, vás všech... Měl jsem raději mlčet!“

Soběhrd se udeřil pěstí do čela.

„Tím spíše jsi povinen svěřit se mi...“

„Chceš-li, věz jí tedy... Kdyby se jasný otec tvůj zase vrátil k nám...“

„Kdyby se jízda nezdařila?“

„Ano... chtěl jsi to vědět... a nyní se nediv...“

Vratislav se až zachvěl mrazivými slovy, jež vycházely Soběhrdovými rty...

„Nerozumím ti...“

„Pak ti musím vše vysvětlit... Ocitne-li se tvůj pan otec na křesle vojvodském, jiný ženich si pro tvou sestru přijede, jiný si ji odveze, na ubohého Soběhrda nikdo ani nevzpomene, jasný otec tvůj bude hledat spojence a tvá sestra nejlepší páskou a nejlakavějším prostředkem... Odpusť, Vratislave, že mlu-

Pokračování na str. 7

When you have questions
about investing...

see the
Banking Professionals.

As the Affiliated Bank/Western National we take a personal interest in our customers. We take the time to listen to your needs, answer your questions and discuss your investment alternatives.

We offer a complete range of financial services including discount brokerage and insured tax-exempt Unit Investment Trusts.

The Affiliated Bank/Western National... we have the personalized service you need and the investments you want to help you effectively manage your money.

Affiliated Bank/Western National

5801 West Cermak Road Cicero, Illinois 60650
6001 West Ogden Avenue Cicero, Illinois 60650
Phone 656-2000

MEMBER
S&P 500

FCM

Český národní hřbitov v Chicagu

nabízí MIMOŘÁDNOU KOUPI PRO BUDOUCÍ POTŘEBU lotů pro pohřby do země a míst v MASARYKOVÉ MAUSOLEU a připojených KRÍDLECH BENEŠ a Štefánik pro pohřby nad zemí a 20-procentní SLEVOU na běžné ceníkové ceny za hotové anebo na výhodné splátky.

Navštivte naši úřadovnu anebo zavolejte. Na požádání rádi podáme další informace. Použijte této jedinečné nabídky, platné do 14. ČERVENCE 1990. V případě budoucí potřeby budete rádi, že jste napřed na to pamatovali.

Tel. (708) 738-8442 nebo (312) 539-8442
5255 No. Paulski Rd., Chicago, IL 60630

Poslouchajte náš pravidelný nedělní radiový program od 9 do 10 ráno na WCEV 1450.

vím tak otevřeně... Snad bych tak již nemohl ani za týden..."
Oba mladíci potom umlkli a cestou k Malchovu již nikdo ani slůvkem ticho, jež se krajem rozhostilo, nepřerušil...

Jen Drahušce, jako by tu odjakživa byla. A téhle Přemyslově dceři nejvolněji mimo malchovské hradby... Často ji lze vidět po boku otce Dobrohosta, vchází s ním pod střechy, na jejichž kalenicích usedla si Morana... A lidem se zdá, jako by sám anděl míru vcházel po straně toho kněze nejčistší lásky pod jejich krovy, aby stíral s čela vráskovitého studené krůpěje smrtelného potu, aby duši stíněné našeptával slova nejblažnější úřechy... A tak jí rty promodrávající žehnávali, jak jí blahověřili, jak jí přáli všecko nejlepší...

„Ta že bude jednou naší kněžyní? – Jak rád bych z hrobu vstal, jak rád bych potom žil? – Dnů mých již počet veliký, let ke stu, života, jenž zhasíná, nelituji; ale pak bych vstal jen přece rád – tuze rád! – Ona bude naší kněžyní!“

A stará, stoletá hlava se na prostínce podušce ukládala za těchhle slov k posledním dřímotám.

„Však nebyla nadarmo na Jitruščině svatbě s dánským králem...“

„S naším knížetem...“

„Arciť – arciť, člověk si takovýmihle změnám ani navyknout nemůže... Když jsem byl klíčkem, my Dány proklínali, a když umírám, dobrořečím jim... Odpustětež hlavě mé! – Tak se časy mění, tak tento svět běží...“

Starček na lůžku dýchal volněji a volněji...

Po celém malchovském okolí nebylo statku, nebylo chaty, kde by byl u lůžka, na němž bodrcký život dokonával, nestál otec Dobrohost...

A když pro slzy neviděli a pro pláč pod střechem neslyšeli, Drahuščiným zjevem oči prohlédaly a jejím slovem uši proslýchaly...

Kdo by mohl být jednou naší zemí milější kněžyní a všemu lidu upřímnější matkou nad Drahušku... Je jakoby z naší krve, jazyk její jako náš a víra v bodrcké zemi co nevidět bude všude jako její víra!“

Jen vlčevci, již se plížili od nějakých tří, čtyř týdnů krajem četněji a četněji, namlouvali lidu, že tahle děvka víla, již na ně poslal Cernoboh, že si je nejdříve ochočí, kolem prstů ovine a potom že se změní v tu zlou, jejíž dechem všude všecko hyne a zachází, a že se jí nebudou moci zbavit ani za živa ani po smrti... Ale našli víru u praskrovníckého počtu lidí...

Obyvatelé malchovského hradu trávili život den ode dne, jak pověděno...

„Sám Bůh ví, miláčku můj, jakým dnům jdeme vstříc!“ zahovořila paní Adlétu asi dva dni před hodem vánočním...

Po vesnicích se všude chystali na letošní svátky jak mohli nejslavněji... Poprvé jich zažijou, aniž by cítili na bedrách svých a na šíjí nohu utlačitelovu, poprvé si tak z duší zapějou: radujme se – veselme se –

Přemyslova choť chtěla ještě dopovědět: „Zdali nejsou šťastnější – stokrát šťastnější nás? – I pod nejchudší střeškou...“ Ale zamlčela se; litovala již dřívějších slov svých, protože se jasné čilko Drahuščinu zakrylo obláčkem, jenž mladistvé duši nikdy nesvědčí... Jen se naklonila a Drahušku políbila v kvetoucí tváře.

Světníci, jejíž stěny, podlaha i strop byly vykládány uměle řezanými špalíky bukovými, zavládlo na chvílenku ticho; ale bylo přerušeno brzičko... Do vnitra vstoupil otec Dobrohost, obličej jeho zářil nezvyklou radostí, takovéhoho výrazu v jeho tvářích po mnohá léta už nebylo vidat... A tak se zdálo, že vnitřním rozchevřením nemůže promluvit ani slova...

Dole nádvořím slyšet hlasitý hovor, chvílemi jako by prorazilo i zavýsknutí, hlasy zvučnější a zvučnější... Takového ruchu již zde dlouho nebylo...

Otec Dobrohost ještě na prahu ve světnici mlčky, zraky jeho spočívají na matce a dceři, jež se vinou k sobě, jako by se bály navzájem, že mohou přijít časy, jež je rozdělí na věky...

Bílou hlavou otce Dobrohosta projela předpovědní myšlenka; ale projela jen bleskem a opět se bleskem ztratila...

Paní Adlétu s Drahuškou jeho přítomnosti ani nepozorují.

Otec Dobrohost pokročil doprostřed komnaty.

„O svátky vánoční zvěstováno, paní ctná, všemu lidstvu dobré vůle pokoj... tys vůle nejlepší a proto přicházím také s nejpotěšitelnější novinou... Před okamžikem přijeli poslové z Čech!“

Paní Adlétu upřela zamžené zraky na blahozvěsta skorem nevěřivě; i Drahuška jako by nechtěla věřit.

„Vše, jasná paní, zdařenol – Vznesený choť tvůj na křesle otců svých...“

Otec Dobrohost pro radost nemohl dále mluvit.

„Však již poslové sami přicházejí! – Z jejich úst vzkaz vzneseného choť lépe vyslechně!“

Ve dveřích vedoucích do komnaty objevilo se několik mužů v drahocenných řízích, skvostnými kožešinami podšíváných, pod nimiž probleskovalo skvoucí se brnění či žlutla se zbrusu nová krzna, meče u boků v ozdobných pochvách, hlavy jejich nepokryty, dva přední drží v levicích čapky se sokolními pery, ostatní lesknavé helmice i s křídly...

Jedni druhých však neznají! Jaký také div! Tolik let si neviděli tváří v tvář a za takový čas bývají nepoznatelní, kdož stáli k sobě nejužším přátelstvím...

„Budiz pozdravena od nás nejuťivěji, jasná naše kněžyní! – Tuto list od světlého vojvody!“

Paní Adlétu se teprve nyní probírá z úžasu a překvapení.

„Vítám vás – na půdě pokrevenské... Choť můj?“

„Zdráv a živ na křesle vojvodském!“

„A švagr Vladislav?“

„Smířili se... k boji ani nedošlo... Aj, tu sličná dcera našeho pána – I ty budiz od nás pozdravena...“

Poslové z Čech nemohli od tohoto zjevu děvuščina ani tváří odvrátit.

„Vaše jména, milí pánové? – Odpusťte, že se ptám...“

„Já Ratmír z Krasíkova, tuhle župan Dřevíčský Petr, zde zemanská druž z Plzeňska a Dřevičska...“

Mladí zemané jako by očima k Drahušce byli přikouzlí. Tedy pravdivá je pověst, již slyšali od dětinství o kráse Přemyslovy druhorozenkyne...

Takhle by ji nemohl vyličit v pohádce sebezajímavější žádný vypravovatel...

„Přijmětež díky z duše se mi řinoucí za všecku vaši ochotu, za všecku přichylnost, za každý váš krok... Nemohla-li bych se vám odvděčit s dcerou svou já, učiní tak bohda můj choť a syn... Na cestu do vlasti vydáme se co nejdříve – bez odkladu!“

„Jak ráčíš poroučet, paní naše! – Každým okamžikem jsme hotovi k tvým rozkazům.“

A tímhle poselstvím rozjasnil se i Ljudevítův obličej, zardovala se Živěna a tiskla své rty na Drahuščinu lice i Jitruška; jen jedno čelo mezi všemi zatahuje se mrakem příšernějším a příšernějším a jen jediné zraky se vyhybají, aby se nemusely setkávat s ostatními...

Jediný Černínovec jako by byl nejraději slyšel zcela opačnou novinu, že Přemysl se svými přívrženci poznovu poražen, že od nich opuštěn a zrazen opětně a že co nevidět na Malchov zavítá...

A zapomněl se práť poslu, co otec, zdali se již bratři vrátili či vědí-li o nich nějakých zpráv...“

V hlavě jeho vzniká otázka: „Má-li se s nimi vrátit do vlasti či zůstat zde a pomáhat krvi pobratimské proti německým sverpům... Ne... toho by nemohl; po straně těch, jejichž kníže se bude těšit s Drahuškou, nemohl by stát, už pro ty Dány nikoliv... Či se vydat na dalekou cestu širým světem a uměním, pro které ho poslal otec za vojvodou, dobývat českému jménu slávu i čest?...“ Mlhy nad Malchovem stávaly se hustšími a hustšími a pod lebkou Soběhrdovou myšlenky co chvíli divnější a divnější...

„A ani se k nám nehlásíš? – Ani se po otcí neptáš? – Sám si té musím hledat! – Slyšíš-li, Soběhrde? – Otec tě vzkazuje pozdravit, že prý hrd na takového syna a nemůže se dočkat, až tě na hruď bude moci přivínout... Játku, Soběhrde! – Jako bys mne ani neviděl, ani neslyšel!“

Ratmír potřásl Černínovcem za rameno a zadíval se mu v obličej.

„A jak jsi zmužněl! – Před rokem ještě jako chlapec a dnes zmužnělý, že by ti tak mladých let nikdo ani nehádal... Inu, to všecko dělá zkušenost! – A pojď přece mezi nás! – Toť zrovna jako bys měl uděláno! – Játku, Soběhrde!“

A Krasíkovský musel mladého hochu mezi ostatní tak říkajíc vtáhnout.

A trvalo hezkou chvíli, než se rozhovořil, a když se rozřečil, byla slova jeho jako led, někdy až pichlavá.

Ratmír si přešel několikrát čelo, odvrátil obličej stranou a prohodil sám pro sebe: „Nerozumím mu... Das sám ví, co to, přijde-li do ciziny a sejde-li se s ním potom kdo, že mu nemůže přijít do noty a nemůže...“

A touhle chvíli zahleděl se otec Dobrohost v pergamenový list, jež mu byl podal župan Dřevíčský, vyřizuje včelé pozdravení od vojvody a biskupa Daniela.

Když byl psaní asi dvakrát přečetl, pozdvihl hlavu, podíval se na pana Petra a pravil: „Jednou si ho biskupem zvolili; ať jím tedy také zůstane... Jsem již příliš dlouho mimo svou vlast, abych duchovenské poměry v české zemi znal zevrubně. A tohoť pro úřad, jakým jest důstojenství biskupské, nezbytně potřeba. Zvláště od pobytu papežského legáta, kardinála Petra, v Praze po Čechách mnoho změněno...“

„A přece, otcě Dobrohoste! – Nemohu si ani myslet hodnějšího vladaře nad Přemysla a důstojnějšího nástupce na Vojtěchově křesle nad tebe...“

„Upřílišuješ, pane Petře... Již jsem tak příliš navykl životu skromnickému a věru ani bych si nenavykl na mitru a berlu pastýřskou... A potom nehodlám zdejší kraj opustit... Práci, kterou jsem započal, rád bych, pokud aspoň možno nemnohým již mým dnům, dokonal... Brázdy jednou rozorané nedobře opouštět, než pluh ke konci dospěje...“

„Ze se nemíníš vrátit do vlasti?“

„Nevíš a nemohu ti povědět, jak miluji rodnou zemi svou... Ale podaří-li se mi zde dílo mé, prokážu krajanům platnějších služeb, než kdybych byl pražským biskupem...“

„Nevěš, otcě Dobrohoste! – Tvá hlava a Přemyslova hlava dovedly by zemím našim ráj vymyslet a uskutečnit...“

„Mluvime-liž o tom již, věz všecko ode mne... K hodnosti biskupské cítím se být slab...“

„Zajisté tak silen, jako ostatní...“

„Podle soudu tvého možno, ale nikoliv po náhledu mém... Není ještě pastýřem dobrým, kdo ve zlatohlavu umí chodit; a já snad ani toho bych nedovedl...“

„Jsi příliš pokorný, tuze skromný, otcě Dobrohoste!“

„Ani toho si nepřičítám za zásluhu; snad tím vinen i život můj, jenž vzešel z lidu, patří lidu a také se tomu lidu věnuje... Nechme již, pane Petře, tohoto předmětu, úmysl můj nezapustil kořeny do písku, ale opírá se o skálu přesvědčení; vš-li však co o mém rodišti?“

Pokračování v úterý

V nejlepším skladišti brambor v republice

Co zbylo pod Stalinem

Bronislav Pavlík

Opřeli jsme se do těžkých dveří. Povolily stěží. Dovnitř do tmy vniklo trochu světla. Uviděli jsme pytle s krystaly jakési soli. Nepořádek. Nedivilí jsme se. Do netušených prostor pod bývalým monumentálním pomníkem Stalina v Praze na Letné skoro nikdo nechodil. My jsme se sem včera dostali s pracovníky Obvodního národního výboru Prahy 7, Správy veřejné zeleně a příslušníky Bezpečnosti.

Původně tu měla být síň slávy dělnického hnutí, ale když žulového Stalina nahoře odstřelili, zůstalo tu skladiště brambor (vzhledem ke klimatu prý nejlepší v republice), později sem uklízeli bedny sodovek, dokonce i nábytek. 'Myslíme, že by takový objekt neměl zůstat jen skladištěm', říká místopředseda ObNV Prahy 7 JUDr. Vladimír Vacek. 'Snad tu zřídíme muzeum totality, část uvolníme pro potřeby civilní obrany, mohl by tu být i depozitář nějakého muzea - věci, kterým by příliš nevadilo vlhko'.

Vydali jsme se do tmy. Prošli jsme do chodby, která ústí u letohrádku dole u Vltavy. Jiná štola prý možná vede až k budově předsednictva vlády na Klárově. Komplexní plán katakomb nikdo nemá. Našly se jen podrobné prováděcí plány stavby. Přicházíme do nekonečné sloupové síně pod bývalou sochou. Torzo žulového Stalina tu leží na hromadě, opodál se povalují kusy červené švédské žuly, kterou byl pomník obložen, Doktor Vacek: 'Chtěli bychom, pokud bude zájem, kusy sochy prodávat. S osvědčením národního výboru. Získali bychom nějaké prostředky na rekonstrukci prostor'. Před časem, jak vypráví podporučík Stanislav Štěpánek z obvodní správy Bezpečnosti Prahy 7, tu objevili v záplavě jídla a pití dva dlouho hledané zloděje. My nacházíme láhve alkoholu, nedávno použité injekční stříkačky, lavičky svědčící o pravidelných mejdanech. Jsou tu nápisy: At' žije Sparta, Liverpool a další. Prostory údajně vedou pod zemí až ke stadiónu Sparty. Mladá fronta - 22. 6. 90

Zbabelci umierajú pred smrťou mnohokrát, silný okúsi smrť len raz. W. Shakespeare

Nikto nemiluje život tak ako starý človek. Sofokles

Nič v nás nevzbudí takú úctu ako človek statočne znášajúci nešťastie. Seneca

Dagmar Fialová

Když Komunistická strana v únoru 1948 se pučem zmocnila v Československu vlády, bylo to v první řadě Sokolstvo ve svobodném světě, které zradu na národě ihned a rázně odsoudilo. Odmítlo účast na připravovaném XI. sletě v Praze roku 1948, a přerušilo veškerý styk s ilegálně dosazeným výborem Sokola, kdysi tak slavné a největší národní organizace, kterou noví vládcí - snad z posměchu, snad z propagačních důvodů - sice někde ponechali její původní jméno, ale její bezduché tělo redukovali na status venkovského fotbalového klubu třetí třídy. Pro zahraniční Sokoly však přerušeni styků s Prahou neznamenal přerušeni jejich vlastní činnosti. Právě naopak! Vědomí - že zodpovědnost za udržení Tyršovy sokolské myšlenky bude od té chvíle plně spočívat pouze na jejich vlastních bedrech, je vyprovokovala ještě k většímu vypětí sil. Ve vlnách politických uprchlíků, kteří opouštěli vlast, bylo značné procento Sokolů, kteří s nadšením též přidali ruku k dílu a pomohli vybudovat světovou sokolskou organizaci, na kterou mohou dnes být všichni právem hrdí. Vždyť dnes najdete sokolské jednoty nejen v západní Evropě a na Severoamerickém kontinentě, ale i v daleké Austrálii, Jižní Americe a Africe! Tyto jednoty jsou organizovány v několika nezávislých celcích, které úzce spolupracují a vzájemně se podporují. Nejlepší ukázkou této spolupráce je vidět v hromadné účasti na sletech, které každá z těchto organizací je pravidelně někde ve světě pořádá. Z rozhodnutí těchto ústředních organizací před nedávnem došlo k utvoření Světové sokolské Federace, jejímž úkolem má být stále prohlubování vzájemných styků, pořádání společných cvičitelských škol, a podobně. Zakládajícími členy této nové Federace je Americká obec Sokolská, Slovenský Sokol v USA, Dělnický Sokol v USA, Československý Sokol v zahraničí, Jugoslávský Sokol v exilu a Polský Sokol.

Dnes budeme hovořit o Americké obci Sokolské, čili krátce Americkém Sokolu. Ten má svou ústřednu na Čermákově třídě v městě Berwynu v předměstí Chicaga, hned vedle redakce 'Hlasatele'. Tato nejstarší a největší sokolská organizace v západním světě letos slavila již 125-té výročí založení první sokolské jednoty na americkém kontinentě. K tomuto založení došlo dne 14. února roku 1865, tedy pouhé tři roky po založení Sokola Pražského, ve městě Saint Louis, ležícím na pravém břehu známé řeky Mississippi ve státě Missouri.

Tak jako každá jiná krajanská organizace v zahraničí, měla i tato během dlouhých let svého trvání své 'výšiny i nížiny'. Kromě stálého nedostatku nové krve je zde též problém přesunu obyvatelstva z vnitra měst na vzdálené předměstí, čímž ovšem zanikají staré české čtvrtě, a s nimi ta stará, osvědčená centra českého života - sokolovny, kostely, školy, národní budovy - postavené z vlastních prostředků, a velmi často i vlastníma rukama. Za takových okolností některá jednotka úplně zanikla, zatímco jinou se podařilo přesadit do nového prostředí a udržet při životě, i když to mnohdy znamená, že někteří cvičenci musí dojíždět do cvičení ze vzdálenosti až padesáti či více kilometrů. A tak za ta dlouhá léta všechny ty překážky se překonávaly a generace po generaci pokračovala v započaté práci.

V přítomné době Americký Sokol je rozdělen na šest žup, ve kterých je začleněno 64 jednot roztroušených po celé Americe, od Atlantiku po Pacifik. Celkový počet členstva je šest a půl tisíce, a mládeže do sedmnácti let je něco přes 8 tisíc, což zvláště v dnešní době je pozoruhodné. Čtyřicet jednot má svou vlastní sokolovnu, a přestože většina z nich je starších, všechny jsou vybaveny moderním náradím a ve většině případů též dobrou českou knihovnou. Jednoty které dnes nemají své vlastní tělocvičny, mají k dispozici též moderně zařízené tělocvičny veřejných škol. Pět jednot dokonce má svá vlastní letní střediska, které jsou k použití i ne-sokolským, krajanským organizacím. Americký Sokol, který během dlouhých let své působnosti si vybudoval velmi dobrou pověst a čestné místo v americké tělovýchově, je obzvláště hrdý na vysokou úroveň svého tělovýchovného programu, který produkuje schopné závodníky, včetně Olympijských vítězů. Kromě toho je též všeobecně uznáván jako iniciátor a průkopník ženské moderní gymnastiky v Americe. Kromě tělovýchovy pořádají některé jednoty též pravidelné kurzy češtiny pro mládež i pro dospělé, mají početné národopisné taneční skupiny, a jedna z nich se dokonce může pochlubit i třicetičlennou dechovkou. Téměř každá jednotka vydává pro své členstvo informační bulletin, zatímco Ústředí již přes sto let každý měsíc vydává Věstník, nazvaný Americký Sokol. Tento Věstník tvoří pojítko mezi Ústředím, jednotami a členstvem. Přestože většinu členstva Amerického Sokola dnes tvoří třetí nebo dokonce již čtvrtá generace v Americe narozená, a většina z nich česky nerozumí, překvapilo by vás, že o slavné české historii a sokolské minulosti toho vědí mnohdy daleko víc než lidé v dnešním Československu. Z hrdosti nad svým původem na žádném jejich veřejném vystoupení nikdy nechybí československá vlajka a hymna, dva symboly, kterými vyjadřují svou úctu památce svých předků a rodné vlasti sokolského hnutí, jak nám vysvětlila ústřední náčelnice sestra Pistoriusová, která dodala, že Americký Sokol nikdy

V. Havel na dovolené v Karibském moři.

Jak hlásil československý rozhlas, odletěl prezident Václav Havel na pozvání jedné americké přítelkyně Havlovy rodiny na dovolenou, kterou stráví na jednom ostrově v Karibském moři. Odtud potom hodlá vykonat krátké státní návštěvy v Mexiku, v Nikaragui a ve Venezuele. V Praze se tvrdí, že Havla pozvala naše krajanka Mrs. Trumpová, ale není to ověřená zpráva.

Francie ztratila velkého filozofa.

F. Tomáš

Komunisty porazit jejich vlastními zbraněmi - tak zněla hlavní zásada velkého francouzského filozofa Jean-Marie Benoista, který zemřel v Megève na onemocnění rakovinou. V roce 1970 uveřejnil tehdy 28-letý pravnuke socialistického ministra a bojovníka pařížské komuny Julese Guesda svou nejdůležitější knihu 'Marx est mort' - 'Marx je mrtev'. V ní bezohledně zúčtoval s marxizmem, který podle jeho názoru vede ke státnímu teroru a k potlačení všech duchovních svobod. Touto knihou se stal Benoist otcem nové francouzské filozofie, k níž patří André Gluckman, Bernard-Henry Levy a jiní. Tito noví filozofové vyšli téměř všichni za spisů Alexandra Solženicyna. Ze všeho nejvíce je ovlivnila Solženicynova kniha Souostroví Gulag, v níž velký ruský autor odhalil zločinnost sovětských koncentračních táborů. Tito noví filozofové přispěli velkou měrou k tomu, že francouzští intelektuálové se začali odvracet od levicových šidítek a od marxizmu vůbec. Od té doby také Komunistická strana Francie ztrácela stále více svých voličů. J. M. Benoist byl velký bojovník za lidská práva. Po knize Marx je mrtev, následovaly další filozofické spisy: Strukturální revoluce, Obětovaná generace, Nástroje svobody. Ale Benoist byl také mužem činu. V létě 1977 byl vypovězen z Jugoslávie, kde se v Bělehradě dožadoval, aby před tamním soudem mohl vypovídat ve prospěch souzených disidentů. Od roku 1970 do roku 1974 byl kulturním atašé francouzského velvyslanectví v Londýně. Ale později se věnoval jen dráze učence. Přednášel na univerzitách v Rio de Janeiru, v Barceloně, ve Vídni a na Harvardu. Dvakrát kandidoval za pravicově-liberální stranu do francouzského parlamentu a při prezidentských volbách v roce 1988 podporoval neogualistického vůdce Jacquese Chiraca. Jako blízký spolupracovník strukturalisty Claude-Lévi Strausse na College de France se vždy zasazoval za ideu evropského sjednocení. Hořce kritizoval francouzskou socialistickou vládu, která dává prioritu ekonomickým otázkám a podceňuje význam kulturní dimenze. Ve své knize Nástroje svobody z roku 1988 rozvinul Benoist své představy o moderní liberální politice se zásadami heterogenity, solidarity a individualizmu. Od uskutečnění těchto představ si sliboval zrod nového svobodného občanstva, ve kterém bude 'každý člověk knížetem'. Až se jednou bude psát kniha historie o porážce komunizmu, J. M. Benoist v ní bude mít svou vlastní kapitolu.

Ó, hrstko prachu, jež červům se v pokrm dáš - ó, rosy krůpěji, na čem si zakládáš? - Neviš, zda dočkáš se příštího jitra zas: - pamatuj na duši, dokud máš k tomu čas.

Pozemská sláva vše, za níž se honí svět - dle svatých Pisem jest vadnoucí trávy květ. - Jak lehký lísteček vichřicí nesení - tak lidský život jest ve mžiku skosený.

Človče, nemiluj, oč můžeš přijít! - Co ti svět jednou dal, zas touží donít. - Srdce měj v nebesích, tam se hled' pozvednout! - Št'asten, kdo dovedl všim světem pohrdnout!

(Jacopone de Todi: s malými obměnami.)

Zl'avené ceny

\$ 495,- do Viedne a späť

taktiež do iných európskych miest za rovnaké ceny - ako aj v USA. Pozvánky k návšteve do USA vybavujeme zadarmo. O ďalšie informácie volajte:

Metropolitan Travel Agency
7034 West Cermak Rd. IL. 606 42
Tel. : 708-795-4990 Volajte Dagmar.
Majitel: Michal Kaplan

nepřestane vychovávat svou mládež a členstvo v duchu Tyršových ideálů.

V příštím čísle pojednáme o slovenském Sokolu v USA.

Poznávání má dvě stránky

Lidové Noviny
Strana 2 - 31. července 1990

Na závěr své návštěvy Chicaga poskytl předseda české vlády Petr Pithart rozhovor zpravodaji ČTK.

Několikrát jste hovořil v Chicagu o tom, že se jedná o historickou návštěvu, vlastně první návštěvu českého premiéra u našich krajanů v poválečné historii Československa. Mohl byste tuto návštěvu zhodnotit?

Pro nás to bylo především poznání. Věděli jsme jenom to, že zde Češi žijí, a to po mnoho generací, že se různě organizují. Byly to však velmi matné představy. Na poslední chvíli jsme sháněli krajanův tisk, věděli jsme o Československé národní radě americké, která nás pozvala, ale to bylo skoro všechno. To, co jsme zde viděli, bychom rádi zprostředkovali lidem u nás. Lidé v Čechách, kteří sem nejezdí za příbuznými, zřejmě netuší, jakým způsobem tady žijí naši krajané.

Poznávání má asi dvě stránky. Něco si odnášíme my, něco oni — naši krajané...

Šlo nám skutečně o navázání dialogu, který by měl pokračovat i v budoucnu. Naši krajané v Americe také jen částečně rozumějí tomu, co se u nás děje.

I když právě koncem listopadu jejich zájem o starou vlast prudce vzrostl, dostávají zprávy ze staré vlasti s dosti značným zpožděním. Setkávali jsme se zde s širokým spektrem postojů. Každý nám často rozumí i jinak, po svém. Při všech možných příležitostech jsme se našim krajanům snažili vysvětlit, co se u nás děje. Musím říci, že to nebylo vždy snadné. Československo nazírané americkými očima je často nesrozumitelné.

Co si odnášíte vy či celá naše delegace ze svého pobytu mezi krajanů v USA?

Odnášíme si vědomí, že zde žijí lidé, kteří nám mají co říci. Lidé, kteří se začasť s velkými obětmi tady usídlili a svým způsobem prosperují. Žijí ve společnosti, kterou my samozřejmě nechceme a ani nemůžeme kopírovat, ale která, zejména pokud jde o tržní hospodářství, bude charakteristická pro budoucnost Československa. Takže praktické zkušenosti Čechů a Slováků z Ameriky, zejména těch, kteří k nám už začali jezdit — ať už

jako soukromníci, obchodníci nebo jako poradci — prostě musíme využít. Krajané dokáží zprostředkovat lépe Spojené státy u nás doma než kdokoli jiný.

Je zajímavé, že sami krajané říkají, že krajanův život po 17. listopadu ožil, že se mnohem více lidí českého původu hlásí ke spolkovému životu a jazyku. Prožívají velkou renesanci, ale ta má i své složitosti. Mladí lidé mají stále větší odstup od spolkové činnosti než starousedlíci.

Je to tedy počátek nové éry, počátek nových vztahů. Mohl byste být konkrétnější? Jak si představujete budoucí vztahy Československa s krajanů?

Příkladem jsou nám Poláci a Maďaři. Je nám stále nejasné, jak to, že se Poláci nikdy nezřekli své emigrace, svých krajanů v cizině. Dokonce ani za komunistické vlády. Stejně tak Maďaři. Myslím si, že jim to dnes usnadňuje přechod k pluralistické demokratické společnosti a k tržnímu hospodářství. My jsme se naopak ke krajanům, a domnívám se, že to nepadá jen na vrub režimu, chováni macešsky. Ale krajané jsou naši lidé v cizině. Pokud zde budou dobré

vztahy, časté návštěvy, stanou se součástí našeho života.

Co by mělo tedy konkrétně následovat po vaší návštěvě v USA?

Měly by následovat návštěvy další. Hojně cesty krajanů do Československa. Mnozí přijíždějí nejen na soukromé cesty za příbuznými, řada z nich nám chce pomoci, přijíždějí za obchodem, jako poradci, přednášet.

Mnohem více našich lidí by mělo jezdit do USA. Je tu tradice. Mezi Československem a Amerikou byly dobré vztahy už vlastně od počátku první světové války. Měla by se rozvinout výměna na nejrůznějších úrovních. Už před měsícem uzavřelo Chicago a Praha partnerské vztahy. Zdá se, že stát Kalifornie se rozhodl navázat podobný vztah s celou naší Českou republikou. Budeme se snažit proniknout na americký trh a naši krajané nám mohou pomoci. Řada z nich to bude dělat z finančních důvodů, ale hodně i z idealistických pohnutek. A to není zanedbatelné.

Jde o to navázat nejlntenzivnější styky na všech úrovních. Musíme otevřít po celá desetiletí zatlučené dveře. Musíme docílit toho, aby sem jezdili další a další lidé. Zkušenost, kterou naši lidé za ta léta v Americe nashromáždili, nám přece musí být k užítku.

Logika seznamů II.

Premiér české vlády odhaduje ve své poznámce, nazvané Logika seznamů (Lidové noviny 17. 7.), že zveřejnění seznamu komunistů na důležitých místech hodonínskému okresu by mohlo vést k sestavování dalších podobných seznamů a posléze ke studené občanské válce. Domnívám se, že hodonínský soupis členů starých struktur, zůstávajících na původních postech i za nové vlády, je záslužným pokusem o zmapování jednoho úseku fronty studené občanské války, která v naší vlasti už dávno existuje. O skutečnosti této války ví i nový federální ministr vnitra, neboť v 30. čísle Mladého světa vyjadřuje svoje největší přání slovy: „Nejradši bych skoncoval občanskou válku v Československu.“

Jak tato občanská válka v Československu vůbec vznikla?

Vrah desítek miliónů lidí vydal uprostřed druhé světové války v moskevském Kremlu příkaz k vypracování tvrdého okupačního systému pro země, které na konci bojů obsadí Rudá armáda. Za viditelnou páteř tohoto zotročujícího aparátu, eu-

femisticky nazvaného „lidově demokratické zřízení“, určil polo vojenskou organizaci komunistické strany příslušné země. K ujařmení vlastního lidu měli komunisté tři nástroje: neustálé třídní obyvatelstva, odměňování poslušných a trestání nepoddajných. Otrockářský úkol KSČ byl pravým důvodem jak poprav v letech padesátých, tak věznění

NÁZOR

a pronásledování v časech normalizace. Byl konečně i důvodem masakru loňského listopadu na Národní třídě.

Je fakt, že po 17. XI. 1989 komunisté v naší zemi o podstatnou část moci přišli. Ne však o celou. Proto sotva se z listopadového šoku vzpamatovali, občanskou válku proti vlastnímu lidu obnovili. Nic jiného se po nich po celá léta nechťelo, na nic jiného není jejich strana vybavena. Teď už sice nemohou zavírat do kriminálů či vyhánět do emigrace. Jejich pracovní metody jim však zůstaly. A tak uo-

vu lidí rozdělují, poslušné odměňují, vzpurné trestají. Ty zatím jenom tím, že je odmítnou v konkursu, propustí z práce, či „dají k dispozici“. Přešli na studenou fázi občanské války.

Myslím si, že obnovení komunistické války proti vlastnímu lidu je hlavní příčinou, proč se z naší společnosti vytráčí radost listopadových dnů, tolerance a ohleduplnost. Proč mnohé spoluobčany přepadá smutek, skepse i beznaděj. Chce-li po nás v této situaci někdo, byť i předseda české vlády, abychom byli zřetelně potichu, asi nejedná moudře. Podobá se domovníkovi, jenž žádá slušné nájemníky, aby chodili po špičkách kolem dveří partaje, která dlouhá léta terorizovala celý dům; před chvílí sice leknutím oněměla, ale už zas začíná tyranizovat své okolí. Jsou v podstatě jen dvě možnosti, jak ukončit občanskou válku, kterou nám komunisté na rozkaz šíleného despoty vypověděli, a v níž, dávno po jeho smrti, stále pokračují.

První možnost je, že se konečně poddáme.

Druhou možnost očekává, zdá se, dopie z Hodonína. Vyžadujeme ji všichni, kteří jsme nevolili „třešně“. Rostoucí nespoko-

jenost se současným stavem našeho zápasu s komunisty, který nám oni vnutili na cizí rozkaz, vyžaduje od vedoucích politiků, aby hledali mnohem rychleji a intenzivněji úspěšné a zákonné ukončení této, nás všechny zeslabující, občanské války. Bez přednostního řešení tohoto úkolu zůstane veškeré úsilí o nastolení demokracie, o rozumné uspořádání naší federace, o ekonomickou reformu i o skutečný vstup do Evropy svobodných a rovnoprávných národů jen planým pokusem.

Je nadějně, že nový federální ministr vnitra o existenci občanské války v Československu ví. Slibuje, že ji ukončí: „Nevím ještě, jak to udělám, ale určitě na to přijdu“ (opět MS 30/90). Jeho slib je určitou záncí nejen pro Hodonínské, a nejen pro nás, řadové občany. Je záncí i pro premiéra české vlády. Jinak by se totiž mohlo klidně stát, že o jeho předseřování napíše jedincu nějaký rovněž přísný politický analytik totéž, co on sám napsal o dr. Edvardu Benešovi ve své knize „Osmašedesátý“ na str. 244: „Břímě snadno nabyté vlády aneb Leško jsme nabyli, leško, jsme i pozbyli.“

□ LUMÍR ČMERDA

Lidé vs. jejich zvířecí instinkt.

L. J. Barillaro z organizace Lidé pro rozum ve vědě a lékařství.

(Dopisy redaktorovi v W. S. J. z 6. srpna, str. A-13.)

S odvoláním se na článek Henry Grunwalda na stránce vydavatele, 'Pohled nazpátek z budoucnosti práv zvířat': Myšlenka pana Grunwalda je pomyslená pohádka z budoucnosti, ve které lidé, vyznávající 'práva zvířat' mohli si dělat co chtěli. V tomto budoucím světě sami proklamovaní dřívější 'pánové země (lidé) ztratili svoji všemohoucí moc, se kterou se dívají na planetu, jako na banket připravený výhradně pro ně k tomu, aby ji mohli užívat, zneužívat, spotřebovávat, špinit a zabíjet, jak se jim zlíbí.

Podle pana Grunwalda, schopnost lidské rasy, aby mohla zničit zvířata a prostředí je základem lidské inteligence. Snad je to směšné, ale vždy jsem si myslel, že lidská inteligence je něco zcela jiného. Podle mého názoru, opravdový inteligent si uvědomuje naprostou závislost všeho života, respektuje všechny život, bere v úvahu možné následky jejich činnosti a užije dar daný většině z nás - svědomí - dříve

než jedná.

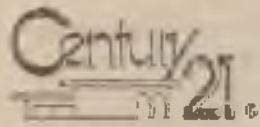
Zničení životního prostředí není správné a již dnes platíme cenu v podobě zvyšujícího se násilného zločinu, nemorálnosti a nemocí jako je rakovina, srdeční nemoci, skleroza, choroby svalů, cukrovka, AIDS, leukemie atd. atd. Dále si myslíme, že jsme schopni rozluštit všechny tyto problémy dalším ničením zvířat užívaných v pokusech. Právě zdraví není lék a technologie; právě zdraví je přesně to, co výraz naznačuje a pokusy se zvířaty nemají v něm žádné místo.

Respekt pro zvířata a životní prostředí je ta jediná naděje pro jasnou budoucnost lidské rasy.

Přel.: J. M.

"Kdyby svět byl slza,
tak již nikdy nechci plakat,
abych jej neztratil".

(Papillon 1989)

RBI, INC.
9025 West Cermak Road
North Riverside, Illinois 60546

MILLIE
KOLESKE

(708) 442-0444
(708) 579-0545

mluvíme česky

Jestli chcete prodávat nebo kupovat zavolejte, prosím.

Na PRODEJ překrásný, 4 roky starý zděný dům v nové části Westchesteru - 3 ložnice, 3 koupelny, plný sklep, letní kuchyně. Pro velkou rodinu a nebo pro matku a otce.

Zavolejte o další informace!

Seznámení

Mladý muž 32 188, SŠ-elektro, moravského původu, žijící v Kanadě by se rád seznámil za účelem sňatku se ženou do 35 let. Adresa:

Václav Kret
5553 Basile Patenaude
apt. č. 404
MONTREAL - QUEBEC
H 1 Y 3 E 3 CANADA

Mladý muž 31 178, elektrikář, Moravák, žijící v Kanadě, by se rád seznámil za účelem sňatku se ženou do 35 let. Adresa:

Václav Loukota
5553 Basile Patenaude
apt. č. 404
MONTREAL - QUEBEC
H 1 Y 3 E 3 CANADA

Kde možno koupit HLASATEL:

- Austin a Čermák Rd.
Cicero — stánek
- Miloš Pancner
6038 W. Čermák Rd., Cicero
- Prague Sausage
6312 W. Čermák Rd., Berwyn
Pouze nedělní
- Redakce Hlasatele
6426 W. Čermák Rd., Berwyn
- Fred Pancner
6514 W. Čermák Rd., Berwyn
- Hon Oak Park & Cermak Rd.
Berwyn — stánek
- 26th & Ridgeland
Berwyn, stánek — nedělní
- Čermák Rd. & Ridgeland
Berwyn, stánek — nedělní
- Čermák Rd. & East Ave.
Berwyn — stánek
- V New Yorku: Candy Store
1437 - 1st Ave., New York, NY
- Optimo — 1508 East 2nd Ave.,
New York City, NY
- Americké velvyslanectví
v Praze

MIKI SPIGL

Cermak Road Realty
6226 záp. Čermák tř.
Berwyn, Ill.
č. tel. : 484-4800

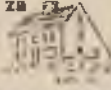
PRODÁ SE

RODINNÝ DOMEK
VE WESTCHESTERU

profesionálně stavěný, veliký pozemek. Moderní kabinety v kuchyni, 2 velké ložnice, koupelna s keramickými dlaždicemi, jídelna, přírodní krb, hotový basement s barem, patlo - velmi čistý! Nízké daně.
\$ 149.900,-

JIZNÍ BERWYN

Novější dům pro 2 rodiny - 3 BD + 1.
Příjem 1.050,- dolarů za rok
\$ 149.900,-

Hľadám prácu.

V domácnosti pri det'och alebo opatrovanie starých ľudí. Hovorím po slovensky, česky a nemecky. Vodičský preukaz mám. Volajte:
708-562-2224

Z Vídně do Československa kdekoliv

Volejte: 708-484-1975

WANTED TO BUY
Old Toys, Cars, Trucks, Football and Baseball Cards, Old Tins, Coffe, Tea, Tobacco, Japps Potatoo Chip Cans, Old Magazines, Cracker Jack Items, Iron Mechanical and Still Banks, Marbles, Old Walt Disney Items, Lone Ranger, Batman, Gene Autry, Old Comic Books, Beer Steins and Glasses, Old Postcards.
Call NORM at 863-8979
or 447-7955

Hodláte-li strávit svou dovolenou na Floridě, navštivte resort VERSAILLES COURTS, apartments s kompletně zařízenými kuchyněmi. Měsíčně-týdne, s plnou obsluhou, v letní sezóně od \$185 týdně. Nacházíme se mezi Clearwater a St. Petersburg, jen 15 minut od Gulf of Mexico. Pište nebo volejte o rezervace.

LE VERSAILLES COURTS
10464-106th Avenue North
LARGO, FLORIDA 34643
(813) 391-6045

O vaše plné pohodlí se postará krajan M. Kavka s chotí Yvonne

(312) 484-1118

marina's
BEAUTY SALON

Home of the finest permanent waving

Visit Marina's new salon - formerly at 26th St. & Hamlin.

now at

6234 W. Cermak Rd., Berwyn, IL.

PŘIJME SE:

Svařeč a kovodělník (Welder - iron worker) s pětiletou zkušeností.

PRESSTEC

749 S. Cicero Ave. Chicago Ill. 60644
Tel: 312-921-0011

The United States Department of State is seeking Czech-language interpreters to work on a contract basis from time to time. Near native fluency in Czech and English is required.

For more information contact Erica or Stacey, collect at:
(202) 647-3493.

RICHARD HANZLIK
MIROSLAV HANÁK

LAFAYETTE

Historický román Richarda Hanzlíka a Miroslava Hanáka "Lafayette" si můžete objednat na adrese:
Richard Hanzlík
132 Glendale Ave.,
Toronto, Ont.,
M6R 2T2
Tel.: 537-1686
Cena: \$ 15.00 plus poštovné.

Proživej svůj život takovým způsobem, abys nemusel skrývat svůj deník. Orben's Current Comedy

Půvab je tělu to, co zdravý duch myslí. La Rochefoucauld

MILÍ ČTENÁŘI!

Stále se zvyšující náklady s vydáváním a expedováním Hlasatele nás nutí zvýšit o něco předplatné od 1. července 1990. Poštovné bylo zvýšeno o 25 procent, tiskárna je také dražší a všechny potřeby - nač se jen podíváme - jsou stále dražší. V bance máme schodek, ze kterého musíme platit úroky jako z dluhu a hodně vysoké. Pomozte nám, prosím, schodek vyrovnat.

Nové sazby předplatného jsou uvedeny na druhé stránce Hlasatele vlevo dole a budou platit od 1. července 1990.

Děkujeme vám

MILÍ KANADSTÍ ČTENÁŘI!

Když platíte předplatné svým osobním šekem, dostaneme to přirozeně v kanadských dolarech a naše banka nám sráží značnou částku za výměnu, podle běžného kursu plus své výlohy. Například, podle dole otištěného vyúčtování z 8. června bylo z šeku na 55,- kanadských dolarů odečteno celkem \$ 9.3 a dostali jsme kredit pouze za 45.47 amer. dolarů. Prosíme, abyste platili pokud možno v amerických dolarech, máte-li možnost jít do banky nebo na poštu. Jinak bychom vám museli psát nebo prodloužit předplatné jen o tolik, na co kredit od naší banky stačí. Nechceme vám přidělat práci nebo starosti, ale je nutné, abyste byli informováni. Děkujeme vám

REDAKCE

PRÁTELSKÁ SLOVA K NAŠIM ČTENÁŘŮM, K LEPŠÍMU POROZUMĚNÍ.

Občas dostáváme stížnosti, telefonicky i písemně o věcech jako je změna data při adrese, když pošlete předplatné. Vracený šek z banky je potvrzení, že Vaše předplatné jsme v pořádku obdrželi. Každý měsíc posíláme upomínky, což nás stojí dost peněz a času. Nebo že noviny přicházejí pozdě, že jste Nedělní Hlasatel dostávali dříve v sobotu a teď dojde až v pondělí, nebo že jste noviny nedostali, a jiné a jiné.

Nad dodávkou novin má ovšem kontrolu pošta, nebo Váš listovní. Změna dat na plíšku do adresografu je však velká práce a není dost času, abychom všechno každý den zvládli - proto to děláme po večerách a nedělích. Není nás tu dost na všechnu tu nutnou práci. V poslední době jsme ztratili 2 pracovní síly; zdědili jsme práci, ale nahradit je nemůžeme. Hlasatel, jak víte, není výdělečný podnik, práce v něm je vlastenecká obět', kterou přinášíme, aby dosud mohl vycházet. Kdo dnes hledá práci, očekává slušný plat, jaký Hlasatel nemůže platit. Pracujeme za minimální mzdu.

Proto nám promiňte ty chyby a překlepy v textu, které nestačíme opravit, a ta občasná nedopatření. Věříme, že pro Vás je nejdůležitější obsah - hodnotné články a za ty dostáváme slova pochvalná ústně, telefonicky i písemně a máme z nich radost. Redakce.

Překládám do angličtiny legální doklady školní a osobní notářsky ověřené.

O. KOVAR

Pište na adresu:
P. O. Box 313
Riverside, IL 60546
nebo volejte:
(708) 442-7115

Rozhovor s Janem Kavanem

Z: Podle rozhlasové stanice Hvězda se od 12. prosince koná v Zrcadlové síni pražského Klementina výstava zakázaných publikací, ať vydaných doma nebo v zahraničí.

K: Takových knížek prošla myma rukama spousta. Posílal jsem tam ne jen knihy, ale také periodika, především Svědectví a Listy a knihy vydané zvláště v Torontu Zdenou a Josefem Škvoreckým a v Kolíně Indexem. To jsem dělal od roku 1970. Tím jsem se trochu uklidnil, protože můj pobyt tady v Anglii začal dávat smysl. Komunikace se potom dobře vyvinula. Začal jsem dostávat spoustu informací odtamtud, včetně samizdatových časopisů a jednotlivých prohlášení opozičních skupin. Ty jsem tady překládal do angličtiny a dával k dispozici sdělovacím prostředkům.

Z: Které o ně asi neměly příliš velký zájem.

K: Zájem o to měly miniaturní. Takže drtivá většina mého času nebyla, jak se nesprávně domnívali na policii, strávena pašováním věcí do Československa, ale přemlouváním zdejších novinářů, aby tyto texty publikovali.

Z: A Jiří Müller?

K: Jirka Müller byl také velice aktivní v opozici. Byl zatčen v listopadu 1971 krátce po neúspěšnější akci opozice v té době, kdy se šest skupin spojilo a vydalo letáček, jímž se obyvatelstvo Československa upozorňovalo na to, že dle existujících zákonů mají právo buď nevolit anebo volit tajně a škrtnat z kandidátky. Řada lidí byla zatčena, mezi nimi i Jiří Müller a byl odsouzen na pět a půl roku. Propustili ho v prosinci 1976 a on hned podepsal Chartu 1977. Byl jedním z prvních signatářů.

Z: Co jste pak dělal v Londýně v osmdesátých letech?

K: Pokračoval jsem ve vedení agentury Palach Press. V prvních deseti letech své existence toho agentura nedělala strašně spousty. Jednak fungovala jako jiné tiskové agentury, překládala a rozšiřovala zprávy o Československu nejen novinám, ale i lidsko-právním organizacím jako Amnesty International, OSN, Komisi pro lidská práva aj. V rámci toho jsme vyjádvali Bulletin Palach Pressu a Summary of Available Documents. Bulletin Palach Pressu obsahoval nezkřácené anglické překlady především m dokumentů Charty 77 a prohlášení VONSu. Summary of Available Documents byly shrnutím delších studií českých samizdatových autorů. To jsme vydávali až do roku 1987. Od roku 1988 vydáváme místo toho Uncensored Czechoslovakia, což je vlastně anglická mutace pražských Informací o Chartě 77. Současně nabízíme univerzitním knihovnám a dalším zájemcům svázané fotokopie několika desítek českých samizdatových periodik, např. Kritický sborník, Revolver revue, Obsah, Vokno a pod.

Pak ovšem Palach Press posílal do Československa knížky a kromě toho taky organizoval finanční pomoc, pokud se mi podařilo nějaké peníze sehnat, pro činnost tam nebo pro rodiny politických vězňů. Tahle činnost se stále rozšiřovala, takže v roce 1984 jsme založili dobročinnou organizaci jménem Jan Palach Information and Research Trust. Bohužel jsme však nikdy nesehnali tolik peněz, kolik bylo pro činnost této organizace zapotřebí. Peníze jsme dostávali zhruba ze dvou zdrojů: z etablovaných západních dobročinných organizací zabývajících se lidskými právy a pak od jednotlivců. Tento trust občas financoval i překlady knížek.

Od roku 1978 jsem byl ve styku s polskými přáteli, kteří měli zájem o spolupráci s Chartou 77. Byl jsem několikrát ve Varšavě a zprostředkoval jsem styky mezi některými chartisty a polskou opozicí. Myšlenka, že by opozice ve všech středoevropských zemích měla spolupracovat, mi vždycky byla velice blízká. V roce 1985 jsme založili jiný dobročinný trust pod názvem East European Central Foundation na podobném charitativním základě jako Jan Palach Information and Research Trust. EECF např. mohla zkoordinovat v letech 1988-1988 řadu společných prohlášení opozičních aktivistů z řady zemí východní a střední Evropy. Byl jsem také ve styku s českou redakcí VIA, nezávislou Východoevropskou informační agenturou, nebo s Polsko-

československou Solidaritou. S řadou středoevropských spolupracovníků, kteří žijí převážně na Západě, jsme pak začali vydávat anglický čtvrtletník, časopis East European Reporter.

Z: Teď k vaší nedávné návštěvě Československa. V Praze jste byl týden, od soboty 26. listopadu do včerejška 1. prosince. Proč jste tam jel?

K: Celou dobu pečlivě sleduji, co se v Československu odehrává. Snažím se co nejvíc napomáhat. Od srpna 1988, kdy došlo k té první větší demonstraci, jsem žil v naději, že dojde ke zvratu. Po každé takové demonstraci jsem se snažil co nejvíc o tom publikovat a současně mě tady začali brát na vědomí. Interview v rozhlasu a podobně. Samozřejmě jsem se pokoušel i nadále dělat velké politické kampaně za zavřeně. Najednou došlo k téhle krvavě potlačené, zmasakrované demonstraci 17. listopadu. To jsem samozřejmě netušil, kam to povede, protože odtud se to tak přesně nedalo odhadnout. Od roku 1988 jsem byl však přesvědčen, že režim v Československu je slabý a že už je to jen otázka času, kdy padne. Netušil jsem ovšem, že to bude otázka dnů. Když se mě BBC ptalo 17. listopadu, co podle mého názoru bude dál, řekl jsem, že nepředpokládám, že velké demonstrace budou pokračovat jako během Palachova týdne v lednu 1989, ale že napětí v zemi se brutálním záhalem jistě zvýší a to se projeví nejspíše na opoziční demonstraci 10. prosince. Ale když o tři dny později, v pondělí 20. listopadu, přišlo na Václavské náměstí 200.000 lidí, bylo mi jasné, že tohle je začátek konce represivního Československa. I aktivisté doma byli překvapeni. Petr Pospíchal mi řekl, že si nejdříve myslel, že telefonující informátor jednoduše to množství přehání, ale pak mu to nedalo a běžel se tam podívat. To já jsem udělat nemohl a jak ty demonstrace každý den pokračovaly a v hlasech mých přátel v telefonu zaznívaly nejen čím dál tím větší únava, ale i čím dál tím větší optimismus, zmocňovala se mne strašná frustrace a i jakýsi pocit viny, že nejsem při tom. Byl jsem poměrně dobře informován, protože mi sem každý den volali alespoň lidé z VIA, ale stejně, zprostředkovaná informace není v takové chvíli uspokojující.

Z: Takže i po dvaceti letech se cítíte naprosto skrz naskrz Čechem, nikoli Angličanem.

K: No, na dvě stě procent. Nejenom Čechem, ale i českým aktivistou. Nemám žádnou pochybnost, kam náležím. Nejen ke kterému národu, ale k jaké skupině toho národa. To jsou mi nejbližší kamarádi.

Z: Tak jste tam zase jel na svůj anglický pas.

K: Ano, ale na jiné anglické jméno, neboť jsem se v roce 1981, kdy má matka zemřela na rakovinu, nechal tady legálně přejmenovat. Přijal jsem příjmení jejího druhého manžela, anglického malíře. Protože jsem tam na toto jméno a na tento pas byl loni a doslechl jsem se z Prahy, že se o tom policie dověděla, předpokládal jsem, že čs. úřady budou vědět, kdo jsem. Vizum jsem dostal okamžitě, ale na letišti v Ruzyni mě pak stejně zadrželi. Bylo to v sobotu 26. listopadu, den po pádu Jakeše. Z rozhovoru vyplynulo, že úřady vědí, kdo jsem, takže jsem do Prahy nakonec vjel jako Jan Kavan, z čehož jsem měl velikou radost.

Z: Z toho, co říkáte ovšem vyplývá jeden depresivní závěr: že totiž tajná policie tam v podstatě funguje dál.

K: Jistěže stále existuje. Vždyť je to obrovská struktura budovaná 40 let. Ta se přece nemůže změnit přes noc.

Z: Jaké jste měl dojmy, když jste opustil letiště?

K: Rozdíl mezi atmosférou na letišti a atmosférou v ulicích je obrovský. V ulicích v podstatě už vládne přesvědčení, že ten proces je nezvratný.

Z: A je ten proces skutečně nezvratný, jak jste řekl v přímém přenosu z Václavského náměstí v televizi BBC?

K: Já si myslím, že to nezvratné je, ale možná, že si tím nejsem tak sto procentně jistý, jak jsem to řekl v BBC, kde samozřejmě nebyl čas věc rozvádět. Kdybych měl více času, tak bych asi řekl, že si myslím, že je to nezvratné, ale že pořád mám v koutku duše jisté obavy. Represivní systém jako

takový se prostě nedá rozpustit za čtrnáct dní. Tomuto aparátu jde přece jen o vlastní přežití, což je z jejich hlediska naprosto přirozené.

Z: Ale ztratili svůj raison d'être.

K: Možná ano.

Z: Jde o naprostý ideologický rozpad.

K: To ano. Jenomže já si zase myslím, že tomuto systému o ideologii zrovna moc nešlo. Moje druhá obava pramení z toho, že nevím, jestli — aspoň zatím — tohleto fantastické lidové hnutí není geograficky trochu nevyvážené. Je možná o poznání silnější v Praze, Brně, Bratislavě, ale daleko slabší v malých městech, na venkově a hlavně na východě. Znepokojující, i když nevím, jestli je pravdivá, je zpráva z Ostravy, kde prý několik tisíc lidí na manifestaci skandovalo, že chtějí "bojovat za socialismus". Předpokládám, že neměli na mysli socialismus, který jsme všichni znali, ale že tím mysleli navrácení státu quo ante. I v Praze mi z Občanského fóra sdělovali, že v Ostravě jsou jisté problémy. Slyšel jsem, že na Slovensku, kromě Bratislavy a Banské Bystrice, je stávkové hnutí dost omezené. Ovšem ani to nemusí být pravda. V menších městech se místní úřednickové snaží hnutí bojkotovat, sabotovat. Je příliš brzy na to mít přesné informace z celé republiky. Občanské fórum se nemůže opírat o žádnou silnou strukturu církve nebo svobodných odborů, jeho síla je jen a jen v podpoře těch stanic, co šly do ulic. Doufám jen, že nepropadnou únavě nebo obavě, že případnou generální stávkou nezničí ekonomiku země tak, aby se to potom odrazilo dlouhodobě na jejich životní úrovni. Chci jen říci, že mám obavu z jisté možné manipulovatelnosti méně informovaných lidí. Znepokojují mě zprávy, že baliky Svobodného slova určené venkovu se tam nedostanou, protože je někdo vyhazuje z vlaků.

Z: Ale teď, když už televize vysílá relativně svobodně?

K: No to je pravda, ta vysílá fantasticky svobodně. Moje obavy jsou možná dány tím, že sedím tady v Londýně. Po dvaceti letech emigrace jsem

skeptik. Tolikrát jsem byl v životě zklamán. Kdybych byl v Praze pod každodenním vlivem toho, co se tam dnes děje, asi bych skeptici nepodleh. Vim ale, že zdaleka není ještě vyhráno, že nás čeká ještě moc práce, než budou základní demokratické struktury zaručeny a institucionalizovány.

Z: Teď by bylo asi dobře stručně zrekapitulovat pro čtenáře Západu, jak k tomu 17. listopadu došlo.

K: Jak čtenáři Západu asi vědí, napětí v Československu trvalo už dávno. Čekalo se jen, až se najde nějaký katalyzátor, ta poslední kapka, kterou přeteče pohár i českým dělníkům. Na rozdíl od Maďarska a Polska, v Čechách byli katalyzátorem vždycky studenti. Faktorů ovšem bylo několik. Plus objektivní, dlouhodobé příčiny: trauma osmašedesátého, neschopnost a neochota režimu udělat jakýkoli ústupek, žádná glasnost, jen malinko perestrojky, no a pak ten režim spoléhal na poměrně slabou tradici protestů a na poměrně slušnou životní úroveň mnoha lidí, kteří proto měli co ztratit. To, co se dělo v Polsku a Maďarsku, působilo sice povzbudivě, ale na dělníky to moc povzbudivý vliv nemělo. Hlavní dopad, myslím, mělo to, co se stalo v Německu, protože s tím se lidi mohli víc identifikovat. Jednak ekonomicky, jednak s povahou režimu (taky represivního, šedého, byrokratického). Ale i tak je nutno přiznat, že tím katalyzátorem byli studenti. Kdyby nějaký trulant komunistický nebyl dal příkaz k masakru 17. listopadu, asi by to šlo ještě nějakou dobu ve starých kolejích. To krvavě bití lidí nejen zpolitizovalo, ale rozhněvalo.

Pokračování ve čtvrtku

Příští čtvrtek přiložíme článek od pana Ing. Dr. Bohumila Koblihy pro širší přehled a osvětlení určité konspirační spolupráce.

Důvěryhodná příležitost

Kdo má 50.000 amerických dolarů a chce společně se mnou a mou ženou pracovat na importu z ČSR pro Kanadu a USA, necht' mi laskavě odepiše. Vaše peníze budou kryté zlatem. Nejradyji starší krajané, a pouze čestně-jinak nemám zájem.

Josef Rundus

77 Huntley St. E., Apt. 1903
Toronto, Ont. M4Y 2P3

Zavítáte-li do Chicaga

neopomeňte navštívit obchod F.PANCNER, Inc a prohlédnout si bohatý sklad Importovaného zboží, hlavně jedinečný výběr KRÍŠTALOVÉHO SKLA z Československa a Jiných zemí, čsl. KERAMIKU, pravé české GRANÁTY a jablonecká BÍŽUTERIE, PANENKY v krojích dámské ručně vyšíváné BLŮZY, kuchyňské KORENÍ, MLÝNKY atd'.

JEDETE DO ČESKOSLOVENSKA?

Máme pro vás praktické příručky k cestování:

AUTO-MAPA ČESKOSLOVENSKA	\$3.25
MAPA ČESKOSLOVENSKA	\$1.95
AUTO ATLAS ČESKOSLOVENSKA	\$6.50
PRAHA - plán města	\$1.95

SLOVNÍKY A UČEBNICE

Hals: Anglicko-český a česko-anglický slovník	\$6.50
Caha-Kramsky: Anglicko-český slovník	\$8.95
Trnka: Anglicko-český a česko-anglický slovník	\$6.95
Česko-anglická konverzace	\$3.50
Say It in Czech	\$3.50
Čeština pro cizince (Czech for Engl. speaking)	\$8.95
Pišme správně česky	\$4.50
Česká mluvnice	\$8.95

Poštovné: Do \$5.00 - \$1.25,- Do \$25.00 - \$2.50,-

TUZEX potravinové balíčky nebo dávkové poukazy do Československa vyřizujeme spolehlivě a zaručeně.

F. PANCNER, Inc.

6514 W. Cermak Road Berwyn, IL. 60402

Tel: (708) 461-3459

Letní obchodní hodiny od 1. června do 4. září 1990

Pondělí - pátek od 9.30 ráno do 5.00 večer.

Sobota od 9.00 ráno do 5.00 večer.

V neděli zavřeno

Miloš Drábek - rfe

Pro většinu našich občanů znamená Itálie slunnou a úrodnou zemi, která se nachází na Apeninském poloostrově, Sicílii a Sardinii v příhodných klimatických a přírodních podmínkách. Tato země láká turisty svými historickými památkami, mnohotvárným uměním, bohatým kulturním dědictvím a svými pohnutými dějinami. Sami Italové tvrdí, že svůj největší přínos pro svět vidí v oblasti kulturně umělecké. Z dob římského císařství nám Římané zanechali význačná díla v sochařství, ve výstavbě měst a v písemnictví. V době středověké, renaissanci a v baroku vynikali Italové v malířství, sochařství, písemnictví a architektuře a udávali světové kultuře budoucí směr. V posledním století patří mezi nejlepší i v hudbě, filmové a televizní tvorbě. Jejich kulinární umění a ranhojičství bylo proslulé již ve starém Římě. Jak kdysi pořádali Římané lukulské hody, tak dnešní Italové jsou gurmány a znalci vín, kteří ve větším množství požívají v nesčetných úpravách nudle. A ty jejich pizzy, sýry a zmrzliny ani nás nenechávají na pokoji. O italské demokracii toho však u nás není mnoho známo.

Učili jsme se o Etruscích, římské republice, římském císařství, papežství, benátském a japonském knížectví, katolicizmu a protireformaci, o boji za osvobození Itálie od Španělů, pak Francouzů a nakonec od Habsburků a o sjednocení Itálie. Dále o fašistické Itálii a o komunistické straně. Ale historie o demokratickém hnutí a o demokracii vůbec byla našemu lidu režimem zatajována, popřípadě zkreslena. Teprve v r. 1946 se Italové rozhodli pro republiku a demokracii v plebescitu. Nová demokratická ústava schválena v r. 1948 zakotvuje jako jiné demokratické ústavy tvorbu vůle, rozdělení moci a kontrolní systém právního statu. Stanoví rovněž práva a povinnosti občanů a vymezuje vztahy mezi republikou a Vatikánem. Tato ústava představuje skutečné základy právního státu a uplatňuje demokratické zásady. Jak jsou organizovány státní orgány Itálie? Ve srovnání s Francií má Itálie již od počátku platnosti ústavy silnější decentralizovaný dvojkomorový parlament, jehož komory jsou při zákonodárství rovnoprávné. První komora parlamentu t. zv. poslanecká sněmovna má 630 poslanců a druhá komora t. zv. Senát má 315 volených a 5 jmenovaných senátorů. Komory mají podobné funkce a organizaci jako americký kongres. Italský parlament je volen v přímých volbách na dobu 5-ti let. Italskou exekutivu tvoří státní prezident, ministerská a zemská rada. Státní prezident je volen parlamentem a zástupci regionů ve společných volbách na 7 let. Vládu, neboli ministerskou radu tvoří předseda vlády a ministři. Tito jsou jmenováni státním prezidentem, ale ze své činnosti se zodpovídají parlamentu. Proto otázka důvěry parlamentu má pro vládu existenční význam. Předseda vlády disponuje ve srovnání se státním prezidentem značnými pravomocemi. Spojovacím, ale velmi důležitým článkem mezi parlamentem a vládou je zemská rada pro hospodářství a práci, přestože její funkce je jenom poradní. Zde platí; kdo ví a má informace, má moc. Dodržováním ústavních zákonů se zabývá ústavní soud jako poslední instance. Nejvyšší soudní rada, kasační a apelační soud jsou podřízeny ústavnímu soudu ve vyřizování ústavních otázek.

Itálie se svými 301 tisíci čtverečnými kilometry je administrativně rozdělena do dvaceti správních oblastí, archaických, modernějších a ultramoderních regionů. Itálii možno označit za centrálně spravovaný národní stát, který zároveň racionálně uplatňuje zásady decentralizace řízení správy. Sicílie, Sardinie a tři regiony s národnostními menšinami na Severu mají zvláštní statut. Region řídí regionální rada a regionální výbor. Regionům byla poskytnuta plná pravomoc v oblasti zdravotnictví, veřejných prací, bytové a městské výstavbě, oblastním hospodářským plánování a ve strukturální politice. Zákonodárství regionu je omezeno centrálním státem t. zv. rámcovou kompetencí, kdy zákony a správní akty podléhají dohledu komisaře centrální vlády. Regiony provádějí vůči provinciím, našim okresům, a obcím právní dohled. S posílením pravomoci regionů ztratily provincie na významu. Správní aparát provincií, kterých je 95, je složen z provinční rady, výboru, prezidenta a prefekta, jenž zastupuje zájmy centrální vlády. Obce řídí obecní rada, výbor a starosta. Řídící a rozhodovací prostor obcí je v důsledku kontroly práv centrálním státem a regiony omezen především proto, že finanční potřeby obcí neodpovídají zde vytvořeným zdrojům.

Hlavní město Řím a stát Vatikán spravují italskou zemi. Také průmyslově vyspělá města Turin a Neapol, dále Florencie a Benátky se svými regiony by mohly být centrem státu. Tato města nazývají také Italové 'Rudý pás'. Zemědělské regiony na jihu Itálie jako Kalabrie, Apulie, Basilikata, Sicílie a Sardinie jsou ve srovnání se středem a severem Itálie zaostalejší a představují vážný problém pro centrální vládu. Činnost mafie a nedostatek pracovních příležitostí vyhánějí obyvatelstvo z krásné přírody na Sever, poněvadž zemědělství a turistika nejsou s to poskytnout potřebnou zaměstnanost.

Nerovnoměrný vývoj oblastí se považuje za historicky daný a

Amerika.

Antonín Měšťan

Za dva roky si budou připomínat Američané a s nimi celý svět 500 objevení jejich světadílu. Tento světadíl se jaksí samozřejmě jmenuje Amerika. Jenže ne hned od začátku. Teprve v roce 1507, tedy 15 let poté, co Kolumbus nový svědadíl objevil, se jméno Amerika dostalo na mapu, aby už jednou provždy zůstalo na všech pozdějších mapách. Univerzita v bádenském Freiburgu in Breisgau, umístila na jedné ze svých moderních budov pamětní desku, která informuje, že tady kdysi stál rodný dům Martina Wartsenglera. Tento humanista se ve Freiburgu narodil zřejmě v roce 1472, v době kdy Freiburg patřil k Rakousku. A v roce 1490 se Wartsengler zapsal na freiburskou Univerzitu, kde studoval především zeměpis. Zároveň s ním ve Freiburgu studoval jeho pozdější spolupracovník Alsasan Mathias Ringmann. Oba zažili jako studenti freiburské Univerzity senzační událost, když v roce 1492 Kolumbus přistál u dosud neznámé pevniny. Po skončení univerzitních studií oba přátelé vstoupili do služeb lotrinského vévody Reného II. S jeho podporou vydávali mapy. Wartsengler je kreslil a obstarával pak rytiny podle svých předloh. Ringmann měl na starosti slovní doprovod nových map. V roce 1507 společně vydali serii těchto map, které dohromady tvořily mapu světa. Zmapovaný svět se skládal z 12 dřevorezů o celkové ploše 3 m. Na mapu světa se dostaly i první obrysy nově objeveného kontinentu. A tento světadíl bylo třeba nějak pojmenovat. Autor doprovodného textu Mathias Ringmann se mylně domníval, že nový světadíl objevil Florent'an Amerigo Vespucci, a tak přesvědčil svého přítele Wartsenglera, aby podle křestního jména Amerigo, domělého objevitele, označil tento kontinent jako Amerika, protože Evropa, Asie a Afrika byly ženského rodu, bylo vytvořeno i pro nový světadíl ženské podstatné jméno. Wartsengler měl pochybnosti o správnosti jména Amerika. Nakonec však ustoupil a nový světadíl na mapě označil tímto umělým jménem. Brzy toho zřejmě litoval a ve svém velkém kartografickém díle z roku 1513 už název Amerika neuvedl. Zato správně napsal: tento světadíl a přilehlé ostrovy objevil Kryštof Kolumbus ve službách kastilského krále. Wartsengler potom na svých mapách označoval nový světadíl jako Brasilia nebo také jako země papoušků. Jenže nedalo se nic dělat. Název Amerika, kterým v roce 1507 na své mapě tento kontinent označil, se za pár let zcela vžil a nikdo nechtěl slyšet o tom, že se jedná o omyl. Už dávno si naprostá většina Američanů neuvědomuje, že Amerika by se vlastně měla jmenovat úplně jinak. Za dva roky při oslavách 500 objevení oné Ameriky se zřejmě jen na okraji bude uvažovat o tom, jaké jméno vlastně onen nový svět měl dostat. Název Amerika zní ostatně moc pěkně. Takže někdejší freiburským studentům už dávno odpustili i zeměpisci.

přírodní jev. Přesto italská vláda přijala komplexní návrh na rozvoj italského jihu, který by měl vytvořit podmínky pro hospodářský vývoj a zmírnit rozdíly mezi severem a jihem. Naproti tomu Toskana, Umbrie, Latium, Emilia-Romagna a regiony v Pádské nížině zaplavují svými produkty ze zelinářství a ovocinářství trhy ve střední a severní Evropě. Starší generace nezapomene na líbivou melodii italského slágru z šedesátých let: Volare, oho., která symbolizovala přání mladé a střední generace rozjet se na malých fiatchech po celé Itálii a najít demokratickou cestu k Evropě!

Navštivte svobodné

ČESKOSLOVENSKO 1990

Nyní bez víza a povinné výměny.

Každý měsíc máme 3 skupinové odlety do Prahy a Bratislavy za nejnižší ceny na rezervovaná data. Zavolejte o podrobnosti!

Levné ceny do dalších evropských měst.

FRANKFURT \$599.00	MNICHOV \$659.00
ŽENEVA \$629.00	PAŘÍŽ \$659.00

plus 25.00 dolarů daň

VIDEN speciál \$734.00 plus \$16.00

VARŠAVA speciál \$699.00, děti do 17 let jen 499.00

Pronajmutí aut v Evropě za velmi výhodné ceny.
Návštěvy z Československa vyřizujeme rychle a spolehlivě na jakoukoliv dobu pobytu.

WEBER TRAVEL AGENCY

6805 W. Čermák Road, Berwyn, IL. 60402
TEL. (708) 749-1333